

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 30 Montgomery St.
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
з Нью-Йорку (212) 227-4125
УНІОСЮЗ (201) 451-2200
з Нью-Йорку (212) 227-5250

PIK LXXXVIII. Ч. 47.

ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬЮ-ЙОРК. ЧЕТВЕР, 12-го БЕРЕЗНЯ 1981

ЦЕНТІВ 25 CENTS

JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MARCH 12, 1981

No. 47 VOL. LXXXVIII

Сенатор П. Юзик виступив у парламенті на захист естонців

Оттава, Онт. — У вівторок, 24-го лютого, в день проголошення незалежності Естонії 63 роки тому, тут, в канадському парламенті, зі словом про естонський нарід, його країну і її боротьбу за волю і самостійність, які були виборені у час естонських визвольних змагань 1918-1920 років, виступив сенатор Павло Юзик. Він пригадав світові про те, що маленька ця свободолюбна країна втішлася волею протягом цілого покоління, від 1918 до 1940 року, коли за згодою Гітлера Сталін окупував Естонію, як і Латвію й Литву, та зробив їх „совєтськими республіками“.

З часу совєтської окупації розпочався ще гірший етноцид естонців, як перед проголошенням естонської самостійності стосував супроти естонців також окупант — російський царський уряд. Але Естонія, хоч зазнав разом з іншими балтійськими країнами посевств окупаційного совєтсько-російського гніту, не втрачає своєї віри в те, що вона буде знову вільна. Сенатор Юзик підкреслює та-

кож те, що Україна здобула свою короткотривалу самостійність також в 1918 році, але один місяць раніше, ніж Естонія. У виступі сенатора на захист естонців, а при тім і литовців та латвійців, була пригадка про те, що Канада і ЗСА й інші держави і досі не визнали права СРСР анексувати ці три балтійські республіки і далі втримують дипломатичні зв'язки з екзильними консулами цих трьох країн. Сенатор Юзик також ологосив своїм колегам, що в березні, 4-го, у середу, відзначається Балтійський Вечір, що його спонзорували обидві палати парламенту.

Виступ сенатора Юзика був підтриманий сенатором Едніо Томпсоном, який також висловився про незалежність Естонії і твердив, що канадці й усі інші народи вільного світу повинні на прикладах цих поневолених народів пам'ятати, якою крихкою є насправді свобода в світі, — сьогодні вона є а завтра її вже нема, — і тому треба ту свободу берегти від постійного зазіхання агресивного комунізму.

Конгресменка М. Фенвик веде акцію в обороні Руденка

Ньюарк, Н. Дж. (АОЛПУ) — Організація „Міжнародна Амністія“ в четвер, 15-го січня ц. р., звернулася до світового суспільства за допомогою голодуючому в ув'язненні Миколі Руденку.

Микола Руденко, відомий український поет і письменник, член „Амністі Інтернешнел“, основоположник і голова Української Гельсінкської групи, був заарештований совєтськими властями на початку 1977 року і засуджений за „антисовєтську агітацію і пропаганду“ на сім років тяжкої праці і п'ять років заслання. Хоч М. Руденко є інвалід Другої світової війни, він був примусений виконувати тяжку фізичну працю в Мордовському концтаборі. У відца Микола Руденко проголосив голодування 19-го грудня минулого року, протестуючи проти знущань над ним і проти браку медичної опіки.

Організація „Американці в Обороні Людських Прав в Україні“ (АОЛПУ) проводить інформативні акції в справі Руденка. Вже вислана сотні листів до всіх членів Конгресу ЗСА, до релігійних і віросповідних центрів, до об'єднань письмен-

ників і до зацікавлених осіб. Організація АОЛПУ одержала телефонічне повідомлення з конгресових кіл і з бюро конгресменки Міллсент Фенвик (республіканка з Н. Дж.), що члени Конгресу ЗСА вже долучилися до акції в справі Руденка.

З ініціативи М. Фенвик приготувалася лист до совєтських властей в обороні Миколи Руденка. Кілька десятків конгресменів вже зголосили свою співучасть у підписанні цього листа.

АОЛПУ закликає всіх людей доброї волі, які загурбовані долею репресованих українців, звертатися до президента Регена, до своїх законодавців, державного департаменту, вєтеранських організацій, об'єднань письменників та інших організацій і поодиноких людей, щоб вони зацікавилися долею Миколи Руденка й інших українських політв'язнів.

Особи, які бажають додати нових інформацій, повинні звертатися до організації „Американці в Обороні Людських Прав в Україні“: Americans for Human Rights in Ukraine, 43 Midland Place, Newark, N. J. 07106, тел.: (201) 373-9729.

60-річчя літературної праці Р. Завадовича відзначають імпрезами

Чикаго, Ілл. — Із цієї нагоди, що Романові Завадовичу, письменникові дитячої літератури, сповнилося 77 років та 60 років його плодотворної літературної творчості, Видавничий комітет, що його очолює Галина Грушецька, проголосив 1980-1981 рік — Роком Романа Завадовича.

Ці незвичайні відзначування відбудуться у формі конкурсів, базованих на творчості Р. Завадовича, завершуючись ювілейним бенкетом. Конкурс відбудеться у суботу, 21-го березня ц. р., о год. 12:30 по полудні, в аудиторії собору свв. Володимира і Ольги; бенкет — у неділю, 22-го березня, в год. 4-й по полудні у цій же залі.

Квитки на бенкет можна набути в українській книгарні „Дельта“ і „Ставропігій“, або замовити телефонічно у Р. Зайця; число телефону (312) 384-7559.

До успішного переведення цього конкурсу, метою якого є закріплення українського мистецького слова, потрібно участі громади і її

фінансової допомоги. Пожертви можна переслати на адресу: Roman Zavadovych Publishing Committee, c/o Roman Zajac, 1040 N. Leavitt Street, Chicago, Ill., 60622, або складати в українських касах: „Самопоміччя на конто ч. 20142 та в „Певності“ на конто ч. 21274-4. Всі чеки або грошові перекази можна виставляти на: Roman Zavadovych Literary Fund.

ШЕВЧЕНКІВСЬКИЙ КОНЦЕРТ В ЛОС-АНДЖЕЛЕСІ

Лос-Анджелес, Каліф. — В неділю, 15-го березня ц. р., о год. 1:30 по полудні тут в приміщенні Українського Культурного Осередку відбудеться концерт для вшанування Тараса Шевченка. В концерті братинуть участь: хор „Кобзар“ під диригентурою В. Божика, гість проф. В. Балея, М. Крук, С. Шумський, д-р О. Сніллик і учні Рідної Школи. Фортепіанний супровід — Леся Куриленко-Вахнянин.

Українці вислали листа до Президента

Джерзі Сіті, Н. Дж. — У понеділок, 12-го січня ц. р., День Українського Політв'язня, майже всі українці, присутні на влаштованому у Вашингтоні „голодному обіді“, підписали текст листа до Президента, переклад якого українською мовою подано нижче.

У суботу, 24-го січня, до них прислали українці Лорейну, Огайо, які святкували День Української Незалежності.

Серед перших підписів є підписи П. Вінса, Ч. Караванського, Н. Світличної та Н. Стратока. Збір підписів тривав і нова листа буде згодом вислана до Білого Дому.

Шановний Пане Президенте!

Усвідомлюючи відповідальність, яка лежить на Президентові ЗСА за долю людської цивілізації та за долю демократії і свободи у світі.

Будучи занепокоєні небезпек, яка загрожувє людству, його свободі та життю з боку московського імперіалізму.

Покладаючись на розум, рішучість і принциповість провідних американських лідерів.

Ми — американці, а також українці, змушені до еміграції з України в наслідок утисків і переслідувань, пишемо до Вас кров'ю наших сердець і кров'ю мужніх українських патріотів, які сьогодні на порозі ХХІ століття, у вік космічних

подорожей, у вік атома, радіо та кібернетики зазнають нечувані людодержавних знущань, знущань, що повторюють геноцидну практику сумної пам'яті Бухенвальдів, Освенцімів і Майденеків.

60 років тому на земній кулі виник новий політичний феномен — нова політична система — ССРС, історія якого свідчить, що народився новий імперіалістично-колоніальний монстр, чия внутрішня й зовнішня, економічна й ідеологічна політика спрямовані до однієї мети: підкорення собі цілого світу.

Історія ССРС — це історія злочинів як проти народів ССРС, так і проти народів світу, в першу чергу проти своїх сусідів. Починаючи від окупації України у 1920 роках, совєтська Москва окупувала згодом Кавказ, Середню Азію, потім Прибалтику, Польщу, частину Фінляндії та Румунії. В наслідок неадекватної політики Заходу фактично були окуповані Польща, Угорщина, Чехословаччина і Східна Німеччина. У 1980 році стала окупация Афганістану.

Ці агресії були б неможливі без режиму терору та репресій, які існують в ССРС щодо опозиційних сил.

З перших кроків комуністичного монстра Україна висула борців проти тоталітарного поневолення. Боротьба велася всіма мож-

(Закінчення на стор. 5)

У світі

ВІРМЕНСЬКІ РЕВОЛЮЦІОНЕРИ знову вбили турецького дипломата в Парижі, а другого важко поранили. Серед великого вуличного руху в середині Парижа, де містяться при бульварі Бомарше одно з бюро турецького представництва в Франції два напасники засипали вогнем радника Тесселі Арі і його заступника Ресата Моралі. Моралі загинув на місці, а Арі відставлено у важкому стані до шпиталю. Третій турецький дипломат зумів утекти і завдяки тому кулі його не поцілило. Напасники мусили бути добре витренованими стрільцями, бо, не зважаючи на великий натовп на вулиці, не поранили нікого з прохожих. Стріляли вони зі спеціальних пістолів з глушниками, завдяки чому прохожі в першому моменті не звернули уваги на те, що сталося. Коротко після замаху речник Тайної Вірменської Армії за звільнення Вірменії повідомив телефонічно, що паризький атентат є черговим актом відплати за турецьку масакру вірменського населення в 1915 році. В часі цієї масакри турецькі жандарми, війська й помічні цивільні формції вимордували близько півтора мільйона вірмен у різних осередках Туреччини, а особливо в провінціях Карс і Ардаган, де вірмени жили компактною масою. Була це турецького стилю спроба „остаточної розв'язки вірменського питання“ у Туреччині. Вже від декількох років вірменські революціонери вбивають у різних містах турецьких дипломатів у відплату. Акції свої проводять вірмени так прецизно, що дотепер ще ані разу їх не схоплено. Вбили вони дотепер 11 дипломатів, а численних поранили.

ІСЛЯМСЬКА МИРОВА МІСІЯ узгодила проєкт перемір'я між Іраком і Іраном та звернулася до обидвох урядів протягом найближчого тижня припинити вогонь на всіх фронтах. Переданий урядом Іраку і Ірану проєкт перемір'я зразу викликав застереження з обидвох боків. Президент Ірану Абольтгасан Бані-Садр заявив, що Іран не піде на ніякі поступки й Ірак мусить акцептувати назавжди границі, що їх на ньому вимусив pokійний шах 1975 року. В Багдаді президент Іраку Сааддм Гуссейн заявив, що Іран не відступить від свого вимог повернення йому повністю суверенітету над водним шляхом Шатт аль Араб. Генеральний секретар Ісламської конференції, в склад якої входять 41 ісламських і Палестинська Визвольна Організація, Габіб Чатті, висловив думку, що обидва становища не мають характеру формальної офіційної відповіді й тому мирова місія буде продовжати свої заходи по наміченій лінії.

ПРЕДСТАВНИК ЗСА в Комісії людських прав ОН Річард Шифтер засудив на нарадах цієї Комісії, які відбуваються тепер у Женеві, дволичність численних країн, що беруть участь у цих нарадах. Він ствердив, що цілий ряд представників стосують подвійну міру. Вони засуджують всілякі прояви потоптання людських прав у різних країнах, навіть якщо йдеться про дрібні випадки, але зовсім не бачать великих насильств над людщиною і її правами в ССРС та в сателітних країнах. Він вказав на найновіші випадки, коли, наприклад, уряд Куби переслідував людей, які хотіли виїхати за кордон, а в першу чергу до ЗСА, а опісля для підірвання цілей вислав закордон злочинців, рецидивістів, бандитів тощо з метою пошкодити опінії про кубинських громадян, які прагнуть виїхати в світ, та пошкодити громадянству країн, де ці злочинні елементи мали б, згідно з планами кубинського уряду, поселитися.

УРЯД КНР і ССРС після довгих переговорів відновили договір про плавання на граничній річці Амур. Договір про плавання на Амурі заключили обидві держави в короткому часі після перебрання комуністами влади в Китаї 1949 року. Останніми роками договір цей потребував уточнень і доповнень з огляду на різні інциденти, які виникли між обидвома державами. Для полагоди тих питань відбулося аж 23 сесії.

Міністер Геншер мав розмови у Вашингтоні

Вашингтон. — Після французького міністра закордонних справ Франсуа-Понсе і британського прем'єра Маргарет Тачер до Вашингтону прибув в понеділок 9-го березня, Ганс-Дітріх Геншер, міністер закордонних справ Західної Німеччини. Його завданням є не лише обговорити питання світової політики обидвох країн та взагалі союзу західних держав, але також цілий ряд інших актуальних питань. Вже перші розмови виявили основну ідентичність точок зору обидвох сторін.

Після першої розмови з Президентом і державним секретарем Александром Гейгом міністер Геншер мав зустріч з представниками преси в Білому Домі, на якій він поінформовав про паралельність засадничих поглядів обидвох сторін, хоч одна чи друга сторона можуть наголошувати різні моменти у своєму становищі.

Наприклад, уряд Гельмута Шмідта підкреслює так само як Уряд Регена підставу потребу зміцнити оборону співпрацю різних держав Західного блоку. Але канцлер Шмідт і його кабінет уважають, що таке зміцнення повинно бути найкращою підставою

ЗСА і КАНАДА З'ЯСУВАЛИ СВОЇ НАСТАНОВИ

Президент Роналд Реген і прем'єр П'єр Трудо під час привітання біля парламенту в Оттаві. Це була перша поїздка новообраного Президента ЗСА за кордон.

Оттава, Канада. — Відвідини президента Роналда Регена в Оттаві були повністю використані обидвома сторонами для всебічного з'ясування своїх позицій і постулатів.

У розмовах головного темою були економічні проблеми та добросусідські відносини і співпраця між тими двома країнами. Одним з важливих моментів, виділеним у часі розмов, була ідея потрійної „зустрічі на вершинах“, тобто зустрічі президента ЗСА, прем'єра Канади і президента Мехіка.

В час прибуття президента Регена до Оттави і привітальних промов демонстрації, яких допущено на 50 ярдів відстані, підносили різні оклики проти ЗСА і особисто президента Регена. Президент Реген реагував своїм звичаєм спокійно, з тактом і гумором: „Це все спричинило, що я почувався, як дома“. Канадські демонстранти виступали проти „кислотного дощу“, який спричинений хемічними димами американської надгрітної ін-

В Америці

ПРЕЗИДЕНТ РОНАЛД РЕГЕН ВЖЕ ЗДОБУВ першу перемогу в Сенаті для свого економічного плану, бо не зважаючи на те, що Сенат, контрольований до речі республіканською більшістю, відхиною деякі пропонувані ним обмеження для фінансування соціальних програм, натомість прийняв основні вимоги Президента про зменшення федерального бюджету, які дадуть змогу адміністрації заощадити приблизно дев'ять мільярдів доларів.

СЕРЕД АМЕРИКАНСЬКИХ ЗАКОНОДАВЦІВ поширюється чимраз виразніші тенденції до ізоляціонізму у зв'язку з поступуванням американських приятелів, зокрема європейських держав, а також надто ліберальної політики Канади. Наприклад, напередодні приїзду президента Роналда Регена до Оттави численні послі канадського парламенту критикували його політику у відношенні до Ель Сальвадору. Вони вимагали, щоб ЗСА перестали допомагати теперішньому уряду, не здаючи собі мабуть справи, що після того Ель Сальвадор стрінула доля Нікарагуа, яка попала під контроль марксистів, підтримуваних політично і мілітарно кубинським диктатором Фіделем Кастром. Також Західна Німеччина в обличчя чимраз виразнішої загрози Совєтського Союзу вирішила скоротити свій оборонний бюджет, тоді коли президент Реген намагається якнайбільше виділити фондів на зміцнення американської збройної сили. Подібна ситуація є також на відтинку торгівлі. Тоді коли ЗСА зменшила торгівлю з ССРС на 60 відсотків і вона тепер становить 1,46 мільярд доларів, то Західна Німеччина збільшила свій торговельний оборот з Москвою на 20 відсотків, Велика Британія на 8,5, а Франція аж на 23 відсотки.

ГОЛЛИВУД В КАЛІФОРНІЇ ВВАЖАЄТЬСЯ центром торгівлі наркотиками. Згідно з інформаціями поліційних чинників в Лос-Анджелесі в самому тільки Голлівуді зріс продаж кокаїну аж на 41 відсоток. В додатку, кажуть поліційні слідчі органи, поліції дуже трудно проникати в ті найбагатші круги спільноти Голлівуду, у яких найбільше поширюється наркоманія. Вживання наркотиків різного типу вважається тепер в Голлівуді чимсь особливим і цим ділом займаються відомі кінозірки, режисери, письменники, продюценти та інші багаті прошарки „голівудського царства“. Деякі особи трагять на кокаїну по 3,000 доларів в тиждень і ця справа ввійшла тепер в моду, шось в роді „нових джінсів“, — заявив один з поліційстів, який займається тією справою.

АМЕРИКАНСЬКА РОЗВІДКА СЛУЖБА (СІ-АЙ-ЕІ) отримає мабуть ширші повноваження і право на підслухування приватних осіб та численних організацій запідозрених у шкідливій діяльності проти ЗСА. Президент Роналд Реген підписав тимчасове зарядження в тій справі і Уряд намагається повернути ті права для СІ-АЙ-ЕІ, якими ця інституція користувалася раніше заки були введені обмеження при президентах Фордом і Картером.

Сирія творить нове вогнище заворушень

Дамаск, Сирія. — Теперішня приватна партія в Сирії — Соціалістична партія Баатс — без перерви володіє країною вже 17 років. За цей час були зміни серед провідного кола, а теперішній президент Гафез аль Ассад вдруге обраний на президента 1978 року. За ці роки Сирія без сумніву скріпилася, проте останні роки принесли турботні прояви в її політиці. Внутрішні почали зростати конфлікти, які довели до кривавих ударів на політичному і релігійному тлі, а в зовнішній — до агресивних ініціатив у відношенні до сусідів.

Під сучасну пору Сирія не має добрих відносин з ні одним із своїх сусідів. Вона в глибокому конфлікті з Ізраїлем. Сирія завжди брала участь в арабських війнах проти Ізраїля. Зате вона понесла важкі втрати, а в шестиденній війні 1967 року втратила значну частину своєї території. З Іраком Сирія довгий час у незгоді, а в останньому часі виступила вона проти нього і підтримала в Іраксько-іранській війні Іран. З Йорданією мало що не дійшло до збройного конфлікту з початком 1981 року.

Тепер Сирія виявила агресивні наміри супроти Ту-

реччини, що поспе її стосунки і на тому відтинку. За такою дивною сирійською постановою стоїть Совєтський Союз. Уже від років він її допомагає й нашоухе на вигіді для ССРС зовнішні авантюри. Після жак закінчення союзу „присяжні й співпраці“ з ССРС Сирія перебрала на себе роллю совєтського інструмента на різних відтинках совєтської політики.

Турецький щоденник „Теркуман“, що виходить у столиці Туреччини Анкарі, подає півофіційні інформації теперішнього турецького уряду про заходи Сирії відірвати від Туреччини надморську провінцію Гатай, що лежить між затокою Іскендерун і сирійською границею, та прилучити до Сирії. В цій провінції живуть мусулмани секти Алавіти, з якої походить теперішня приватна група в Сирії. Алавіти творять тільки 12 відсотків сирійського населення й через те внутрішній спротив проти їхньої домінації великий.

СВОБОДА

FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Subscription: 1 year — \$30.00, 6 months — \$16.00, 3 months — \$9.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — 50¢. Make checks or money orders payable to "Svoboda".
Postmaster: Send address changes to "Svoboda", P.O. Box 346, Jersey City, N.J. 07303.

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Статті, дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за зміст. Редакція застерігає своїх членів у потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріали. Незаповнені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — \$30.00, на півроку — \$16.00, на 3 місяці — \$9.00. Для членів UNA \$65.00. За кожну зміну адреси — 50¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Обгрунтування політики

Світова політика президента Рональда Регена викликає величезне зацікавлення у всьому світі, а це більше в ЗСА. Звідусіль надходять запити до нього з проханням висвітлювати додатково всякого-роду проблеми, уточнити основні положення, з'ясувати деталі. Після різних публічних виступів Президент знову відвів інтерв'ю у телебаченні з Волтером Кронкайтом, у якому висвітлював цілий ряд питань.

Серед питань, які сьогодні найбільше турбують американську й світову публіку — це питання внутрішнього конфлікту в Ель Сальвадорі та відносини між СССР і ЗСА. Сальвадор — мала країна в Середній Америці, яка стала не тільки символом, але й показником та тереном уже давно заповнених Фіделем Кастром, лідером Куби, офензивних актів проти ЗСА в сусідстві до ЗСА, а в даному разі в країнах Середньої Америки. За Кастром стоїть Москва, яка його кормить, узброює й підтримує, а тим самим і йому наказує. Згідно з їхньою спільною програмою, спроба перемінити країну Середньої Америки в советсько-кубинських сателітів не лише створить безпосередню загрозу для ЗСА, але й обмежить, або зовсім спаралізує ініціативи американського Уряду на інших світових теренах, де Москва пригортає свій наступ. Відповідь на ті очевидні плани Москви з американського боку була швидка, рішуча й успішна. Без довгих дебат Уряд президента Регена рішив допомогти нападним фінансами, зброєю, вишколом.

Кронкайт запитав Президента, чи випадки в Ель Сальвадорі не розвиваються в паралелю й повторення випадків у В'єтнамі. Президент категорично заперечив таку можливість, підкресливши, що ЗСА підтримують у такий спосіб десятки країн, а в 30-ох принаймні країнах мають своїх інструкторів, які вишколюють тамошніх воїнів в орудуванні модерною зброєю та в способах модерної оборони.

На запит Кронкайта, чи немає подібності між советською поведінкою в Афганістані й американською в Ель Сальвадорі, Президент вказав на абсолютні різниці тих обидвох випадків: Москва в Афганістані насадила свого одного президента-маріонетку, а коли той не вив'язався з наказаних йому завдань, знищила його фізично й наставила другого, якому на підтримку та, очевидно, для його повного підпорядкування, вислала десятки тисяч воїнів. Вашингтон у внутрішній справі Ель Сальвадору не втручається, не диктує, що кому там робити, не висилає туди своїх військових відділів, і яка ж тут може бути подібність?

Мужні слова Президента, які він сказав під адресою советських лідерів і їхнього поступування, викликали запит Кронкайта, чи Президент часом не пішов задалеко, називаючи їх шахраями, злодіями й брехунами. На це Президент сказав: „Я не потребує подавати в цих питаннях своєї opinii. Вони нам сказали, до чого вони змагаються багато, багато разів. Вони нам сказали, що їхньою ціллю є реалізація марксистської філософії про світову революцію та про одну-єдину світову комуністичну державу. І тієї цілі вони повністю віддані. Їхня постава до моральності є ця, що ніщо не є неморальне, якщо воно сприяє їхній справі. А це значить вони можуть послугуватися брехнею, крадіжкою, обманом, якщо це тільки сприяє їхній справі". І тому ЗСА мусять виразно вказати на свою поставу, мусять зміцнитися і тоді будуть „можливі реалістичні переговори, коли скажемо: ми припинимо розбодову того, що тепер робимо, якщо ви припините те, що ви робите", сказав Президент.

Кожен виступ Президента вносить новий вклад в ясну й виразну, послідовну й далекозору мирову політику сучасного Уряду ЗСА. В протилежності до двочисності, обману й зазіркання Москви президент Реген відверто з'ясовує існуючий стан, поставу американського Уряду до нього і його наміри, що робити далі.

Кажуть, що багато непорозуміння, а навіть збройних конфліктів заіснували наслідком непорозуміння, незрозуміння постави противника. У відношенні до президента Регена і його Уряду такого бути не може.

НА ПРОЦЕСІ проти Івана Демянюка у Клівленді, Огайо, прокуратура намагається опрокинути свідчення підсудного, що він ще в 1944 році був у таборі воєннопонелених в Холмі. Прокуратор покликав на свідка для цієї справи д-ра Ірля Зіме, професора історії в університеті Джорджії і знавця відносин під час Другої світової війни, щоб він посвідчив чи можна вважати правдивими свідчення Демянюка, що він до жовтня 1944 року був у таборі воєннопонелених у Холмі. Проф. Зіме заявив, що ні, бо в жовтні 1944 року Холм вже був у советських руках. На запитання адвоката Нормана Московіца, речника Департаменту справедливості, чи можна вважати правдивим твердження Демянюка, що він пізньою весною був в цьому хімічному таборі, Зіме відповів: „можливість така існувала, але треба сумніватися". Процес над Демянюком продовжується.

Цьогорічна сесія виконавчої ради юнійної централі АФП-КЮ, яка відбулася у міській лютюму в Бол Гарборі на Флориді, багато в дечому різнилася від попереднього року. На цій сесії було обрано нового президента, який у своєму виступі згадав про важливість з'ясування в нутрі ЗСА, та й в усьому світі, економічна невпевненість, тотальна невдача при виборах на Президента ЗСА демократичного кандидата, якого офіційно підтримували керівні органи юній — все це й багато іншого поставило керівництво американських юній перед важким вибором.

Між керівництвом юній і їхнім членством появилася величезна прірва. Керівництво пішло за демократичним кандидатом, більшість юнійного членства відкинуло його разом з значною більшістю американського суспільства й вибрала Рональда Регена на Президента. Рональд Реген не має ніяких зобов'язань супроти юній, як це вже майже традиційно було в ЗСА, він ніколи нічого не обіцявав, навпаки він неодноразово підкреслював і засуджував різні перерости й недомогання в юнійному русі — і це поставило цей рух у складну ситуацію. Нинішня централі опинилася на роздоріжжі, шукаючи розв'язки внутрішніх організаційних проблем, які, занедбані роками, вирости до величезних розмірів, з'ясування своєї постави до існуючого політичного стану в ЗСА та взагалі до політичного сектора американського жит-

Ярослав Гайвас

Робітничі юнії на роздоріжжі

ття, а решті ролі юній у житті американських робітників. Юнії, що колись відігравали таку велику й рішучу роль у поліпшенні долі американських робітників, які репрезентували собою силу, що з нею рахувалися не лише найбільші капітали, але й усі суспільно-політичні чинники від міського самоврядування через стейтських губернаторів та їхні адміністрації аж до федерального уряду і Президента, втратили чималу частину тих своїх впливів. Президент Реген відбив той стан коротким висловом: юнійні провідники не йдуть в один крок ані з своїм членством, ані з американським суспільством. Остантими каталізатором усвідомлення того стану були власне останні вибори на президента ЗСА. В той час, коли лідери розгубилися у сумнівах, ставляючи насамперед на сенатора Едварда Кеннеді, щоб описати підтримати президента Картера, членство зовсім виразно поставило на губернатора Регена, воно бо хотіло зміни. Робітничі при станку і на тлі суспільства відчували слідувати в своєму робітничому житті і довкола себе. Вільям Віннінгер, лідер Інтернаціональної асоціації машиністів, оправдуючись, сказав: „Наші чле-

ни були до тієї міри гірко розчаровані Картером, що вони голосували за Регеном. Але це на ділі було голосування проти Картера", тобто не за Регеном.

З такої постави мусіла вирости сучасна криза в політичній ситуації юній. Зате, що вони дотепер майже завжди підтримували демократичних кандидатів на високі державні й інші уряди, від Демократичної партії вони завжди мали підтримку. Це їх у великій мірі дезорієнтувало. Вони почали ставити такі вимоги, що їх Президент не міг перевести в життя, бо Конгрес відмовлявся схвалити відповідні закони, а тоді юнії всю свою нехитість звертали проти нього. Юнії не здавали собі з того справу, що американська громадськість змінила свою поставу до них, а ще більше до їхніх лідерів. Політика юній, яка має на увазі тільки добро своїх членів, зростаючи вимоги підвищити без огляду на загальне господарське положення, спад продуктивності американського робітника у порівнянні з світовими стандартами, галапасити юнійної бюрократії — все те на очах звичайного громадянина і він не може не поробити висновків з того. Своєю підтримкою кандидата Регена членство юній відірва-

лося від демократичного берега, але до берега Республіканської партії воно не прибило. І сьогодні перед ним і його керівництвом важке питання: як їм бути далі?

Президент АФП - КЮ Лейн Киркленд висловився дуже характерно, але й дуже нерішучо в цій справі на останній сесії на Флориді: „Ми говоримо не тільки про Демократичну партію. Ми не маємо наміру стати в'язем однієї політичної партії. Але ми відповімо на запитання про припинення інтересів робітників". З цієї заяви прозирає складне й незавидне положення юній і їхнього керівництва в дальшому виборі шляхів на політичному відрізку.

Уже від років — помітний спад числа організованих у юніях робітників. Остантньо множаться випадки, що робітничі виступають проти юнійних ініціатив, при виборах голосують проти них і їхніх кандидатів, відмовляються підтримувати заснування юній там, де їх ще немає. Події в Со-Гіно, Мінч, які мають місце саме тепер, є під тм оглядом дуже характерні, а для юнійного руху — дуже болючі. Спроби юній організувати робітничі заводи, які продукують різні додатки до американських автомобілів, не щастять з огляду на спротив робітників. Більшість робітників при голосуванні рішуче відкидає юній й юнійну репрезентацію.

(Продовження буде)

Святослав Караванський

Дружня бесіда

ПИТАННЯ: Вас уже питали багато про справи в Україні і про ваші особисті справи. Цікавобуло б, однак, почути, які мали б ви питання до нас, до так званої політичної еміграції?

ВІДПОВІДЬ: Маю такі питання: 1. Чому енергія, розум, хист української еміграції витрачається на внутрішні чвари, а не на розв'язання кардинальних проблем, які стоять перед еміграцією: а) Виховання покоління, б) Захист українських патріотів, які каруються у червоному пеклі, в) Об'єднання усіх здорових еміграційних сил?

2. Чому замість того, щоб налагоджувати співпрацю всередині держави-хазяїни нашої еміграції, певна частина еміграційної еліти уперто шукає „союзників" на стороні, не вимагаючи від них бодрі мінімальних гарантій пошани до наших державницьких прагнень?

3. Чому амбіційно-персональні інтереси у незгодах між окремими „таборами" подекуди переважають загальногромадські, загальнонаціональні інтереси?

4. Чому углибокорелігійні своїми зовнішніми проявами громаді багато то у своїй діяльності не послугується елементарними християнськими нормами, а саме засадою „не судити ближнього"? Чому так багато, м'яко кажучи, некоректності у полемічних

статтях, а також у полемічних виступах перед громадою?

5. Чому не чути голосу громадськості відносно негромадських вчинків? Наприклад, людина оприлюднила „неперевірені відомості", неправда потім викривається, спростовується, але нікого це не хвилює, ніби так і має бути, нібито перекручення фактів це цілком нормальне явище? Чому ніхто не береться за об'єктивний огляд преси, де була б висловлена об'єктивна думка безсторонньої особи?

6. Чому у деякого з нас нема відповідальності за свої слова, вчинки та дії перед своєю совістю? Невже відповідальність це похідна страху? (Коли боїшся покарання, то тоді думаш про відповідальність). Чому відповідальність перед совістю у деякого з нас не може бути такою ж ефективною, як відповідальність перед лицем покарання?

7. Чому не можуть вчителі в одних школах діти різних релігійних напрямків?

8. Чому в середовищі еміграції мало пропагується світова література — твори Шекспіра, Мольєра, Байрона, Сервантеса, Гюґо, Діккенса, Толстого, Чехова?

9. Чому маючи стільки періодичних видань, еміграція не спромоглася бодрі на одну газету для молоді (тижневик), який би займався справами, які її цікавлять?

О. Сип

Політика і вареники

(Малій фейлетон)

Передбачаємо великі очі і здивання плечей у читачів: що спільного мають політика з варениками?

Очевидно, нічого спільного не мають. І в тому, дорогі читачі, нещастя, що не мають.

Бо у варениках — як буде тут же виявлено — наша сила. А в політиці (як виявив XIII Конгрес України Америки) наше безсилля, ба суспільний розпад.

Цікаво, що навіть американські засоби широкої інформації, сірі, газети, радіо й телебачення, зацікавилися нашою продукцією вареників. Причина проста: Америка годувє цілий світ, але під кінець тижня ми своїми варениками годувємо Америку!

Чи хтось бачив, щоб на якусь внутрішньо-політичну імпрезу в білий день, серед білого (робітничого) тижня, американські телевізійні оператори перли?... А на сеанси продукції вареників пруть.

Нешодавно такі оператори на сеанс підішли, чи до ротунди церкви св. Йосафа в Пармі, Огайо, присіпали. За одну шхиту накрутили на стрічку цілий процес виробу вареників, усіх ро-

бітників, з головнокомандуючою п. Качмарик — і все це потім на телевізійній програмі двічі показували. Як побічний продукт, оператори самі навчилися робити вареники — а їсти вже їх і вчити не треба було.

У суботу після телевізійного нашеств'я, у кафеєрії названої церкви відбулася бенкетова вечеря для золоторуких і золотосердних виробників вареників. Із короткого звіту пароха — о. монс. Михайла Федоровича виявилось, що на будову нової церкви в Пармі в минулому році з продажу вареників до каси парафії скопичилося понад 41,300 доларів... І все це легко, майже співачучи й танцюючи, а при тому щось корисного будували. Лишем до завдання, плече в плече в дружній співпраці — ось у кого починитися б нашим політикам комбатантської постави!

Тепер покладайте поруч такої продукції сцени з недавнього XIII Конгресу... Хто з шанувальників Бога, Україну й себе самих українців хотів би, щоб він і американські глядачі бачили

(Закінчення на стор. 4)

Володимир Мацьків

ПОДУМАЙМО ПРО МАЙБУТНІСТЬ

Національний аспект

ва наших молодих поколінь може запевнити розв'язку цієї проблеми.

Знаємо, що теперішній час, це час автоматизації праці. Машина може виконати багато різних праць швидше і дешевше від людини. Тому у фабриках замість десятків людей, ставлять одну машину. В зв'язку з тим, людям, у яких немає відповідного знання, освіти, чи фаху, буде щораз трудніше знайти працю. А навіть якщо її знайдуть, то не все одержать таку платню, яка їм була б потрібна, бо охочих людей до праці буде завжди більше, ніж вільних місць. Тому кожний думаючий батько повинен дати своїй дитині таку освіту, яка запевнить б їй постійну працю з відповідною нагородою. Очевидно, що такі умовини може дати тільки висока університетська освіта, узгоджена з уподобанням та здібністю молоді людини. Знаємо, що поважне число українських товаришів, хоча якнайшвидше заробляти, тим самим ставши незалежними від своїх батьків. Це дуже небезпечно явище і на це треба звернути батькам належну увагу.

Перевизуємо якість

Нас є замало і ми не можемо нашою чисельністю добитися кращих успіхів.

тому добре буде, коли будемо перевизувати якість. Але, щоб українська молодь, наша надія на майбутність, хотіла і могла все це зробити, що нам корисно і на потребу, то вона мусить мати велику дозу любови до справ України. Любов до свого народу і своєї батьківщини найкраще можуть випестити тільки рідні батьки. Де батьки байду до тієї справи, там небагато допоможе ані школа, ані організація, ані інші чинники. Любов до батьків і любов до батьківщини дитина одержує враз з молоком своєї матері. Цю любов доповнює відповідне знання, яке молодій людині може дати школа українства, університет, своя рідна преса та відповідна література, свої організації тощо. Де немає любови та бажання пізнати власну культуру, власну минулину та сучасне положення рідної землі, там не буде і знання і бажання допомогти своїй батьківщині. Патріотом не є той, хто вміє красномовно говорити, чи навіть співати про „душу і тіло", але той хто вміє належно виховати своїх дітей, бо вони і тільки вони є найвиразнішим свідченням патріотизму. Знаємо чейже, що убогий кріпак — сирота з Кирилівки, Тарас Шевченко, виповів війну цареві могутньої держави з мільйонами військ, безчисленними когортами жандармів.

(Закінчення на стор. 5)

В. Верва

„НЕОФІТИ", ПОЕМА Т. ШЕВЧЕНКА, В СУЧАСНІЙ ПОНЕВОЛЕНІЙ УКРАЇНІ

3

— Псалом новий Господеві
І нову славу
Востем честним собором.
Серцем не лукавим.
Во псалтирі і тимпані
Востем благая,
Яко Бог кара неправих.
Правим помагав.
Преподобний во славі
І на тихих ложах
Радуються, славословлять.
Хвалить ім'я Боже.
І мечі в руках їх добрі.
Острі ободу.
На омщенні язикам
І в науку людям.
Окують царей не ситих
В залізній путі.
І їх, славних, оковами
Ручиши окурять.
І осудять неправедних
Судом своїм правим.
І во віки стане слава,
Преподобним слава.

На фоні Неронового переслідування перших християн, Шевченко в алегоричній і символічній формі пов'язав світські справи із справами духовними. Він показав, що, будучи християнином, треба боротися за духовні і матеріальні справи.

В „Неофітах" Шевченко поєднав два великі мотиви: мотив психічний (туги, болю, любови і розпачі) з мотивом

вірності ідеї і героїзму (відданість вірі та героїська поведінка сина і матері).

Щодо декабристів, то їх Шевченко на згадку ані одним словом у поемі „Неофіти". Декабристи в поемі „Неофіти" Шевченка, — це на мою думку — вигадка, притягнена, як то кажуть, за волосся, яку видно в „Історії української літератури" у такому реченні:

„У Нижньому Новгороді протягом кількох днів була написана поема 'Неофіти' (1857), в якій в образах перших християн 'неофіти' показано революційних борців проти царизму, а в образах римського імператора, жорстокого Нерона, — царя-ката Миколу I. Є підстави гадати, що в образах Алкіди, його матері, неофітів поет показав декабристів."

Які „є підстави гадати...", що Шевченко показав декабристів, автор Є. П. Кирилук не каже, а підсуває ще одну вигадку, що генезою до написання „Неофітів" було те, що „саме в цей час Шевченко читав зарубіжні видання Герцена, в яких високо підносились традиції декабристів, а також познайомився з декабристом І. Анненковим".

Чи твори Герцена справді мали вплив на Шевченка під час написання поеми „Неофіти"?

Що Шевченко міг читати видання Герцена, то це ще не доказ, що ці видання мали вплив на написання поеми „Неофіти". Дати з життя і творчості Герцена і Шевченка, а також ідеї у цих творах показують, що вони були інші у Герцена й інші у Шевченка.

Александр Герцен — це російський публіцист і політичний діяч, федераліст і визнавець утопічного соціалізму. Він майже увесь час був за створення федеративної держави, але під проводом Росії. Цей державний федералізм він пропагував у журналі „Колокол" багато разів, як приходило питання тих народів, що були під російсько-царською окупацією, та як проходили справа України і Польщі.

Герцен, як і декабристи, в справах самостійності України і Польщі, був за федерацію під проводом Росії. Михайло Драгоманов у брошурі „Історическа Польща и великоросская демократия на основі статей Герцена п. н. „Россия и Польша", друкованих в „Колоколе" 1859 року (чис-

ла 33, 34, 37) і 1860 року (числа 66, 67) доказує, що Герцен радив Польщі, що для неї буде краще, як вона буде у федерації з Росією.

Щодо українців, то Герцен радив, хай вони самі скажуть, чи вони хотять самостійної України, чи ні, чи вони хотять федерації з Польщею, чи з Росією. Цю свою думку він висловив у „Колоколе" і на неї дуже часто покликуються та хвалять Герцена, як великого свободолюбця, федераліста, ліберала, соціаліста і їм подібні демократи. Слова Герцена у перекладі такі:

„В нас... не повинні й бути мови про те, кому повинна належати та чи інша частина залюдненої землі. В Малоросії живуть люди, люди пригноблені рабством, але не настільки зламани правительством і поміщиками, щоб втратити всяке чуття народності... Який же буде крок до їх визволення, коли, знімаючи московські кайдани, їм скажуть, що повинні належати до Польщі?"

Розв'язимо їм руки, розв'язимо їм уста: нехай їх мова буде зовсім вільна, і тоді нехай вони скажуть своє слово, перескочать через кнут до нас, через папез до вас, або, коли вони мудрі, простягнуть нам обом руки на братерський союз і незалежність від обох.

„Ось чому я так високо ціню федералізм. Федеральні частини, зв'язані спільним ділом, і ніхто до нікого не належить, ані Женева до Берна, ані Берн до Женев".

Із слів Герцена видно, що розв'язати українську проблему в Росії мають не українці, а „ми" і до них — росіяни — він звертається з покликком: „Розв'язимо їм руки, розв'язимо їм уста...", щоб вони (з вільності?) приступили до федерації.

За федеративний принцип був Герцен увесь час навіть у 1860 році. Трудно припускати, щоб Шевченко, який, як сам записав у „Щоденнику", прочитав твори Герцена і „Колокол", схвалював ці його думки тоді, коли їх не схвалював Микола Костомаров і написав статтю „Україна", яку Герцен надрукував у „Колоколе". М. Костомаров у цій статті заявив: „Нехай же ні москалі, ні поляки не називають своїми землями, заселеними нашим народом".

(Продовження буде)

ВІСТІ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ

Ч. 6

БЕРЕЗЕНЬ

1981

Ще один аспект діяльності

На останніх загальних зборах Українського Музею А.Натина зауважила, що було замало контактів між управою Музею і членами його. Цей закид може стосуватися кожної організації, члени якої перебувають у різних степах Америки. Важко і коштовно було б членам такої організації відвідувати всі членські осередки і зустрічатися. Натомість існують можливості особистого контакту між членами управи Музею і членами його, які живуть у тому ж місті або районі. Ініціатива зустрічей може однаково виходити і від членів і від управи. Члени Музею можуть листово або телефоном порозумітися з членами управи чи домо-витися про зустріч.

Заувага А.Натини справедлива, якщо її дещо узагальни-мо і ствердімо, що в житті українців у Америці бракує організованих рамок для зустрічей наших людей, для плекання товариського життя. Прийняття у приватних домах надто коштовні, вимагають багато часу й зусиль від госпо-дині, тому їх рідко хто може влаштувати. Зрештою вони обмежуються до того самого, радше вузького кола осіб. У західних суспільствах існують товариські потреби своїх членів і рівночасно відіграють певну громадську роль. Вони часто допомагають різним інституціям і акціям своїми зібраними пожертвами, також формують громадську думку.

Український Музей у Нью Йорку не с і не може бути товариським клубом, проте він об'єднує ідейно спорідне-них осіб, які розуміють вагу культури і мистецтва і рівно-часно є досить жертвенні, щоб їх матеріально підтримати. Було б дуже важливо, щоб вони мали часті нагоди особисто знайомитися і так утворити своє середовище.

Управа Українського Музею має в своїх планах улаш-товувати такі нагоди для зустрічей. У великих музеях на від-криття виставок, які відбуваються з певною парадністю „gala“, приходять найвидатніші представники світу мис-тецтва, науки, політики. Відкриття виставок в Українсь-кому Музеї повинно також стати культурною подією в нашій громаді, яка своїм рівнем і стилем притягла б членів і нечленів Музею. Також інші програми — доповіді,

фільми, концерти, зустрічі з мистцями, мають служити культурним і товариським потребам їх відвідувачів і об'єд-нувати їх.

Музей в Америці відіграють активнішу роль в загально-му культурному житті, ніж у країнах Європи. Тут вони не тільки зберігають історичні чи мистецької вартості об'єк-ти і показують їх публіці, але влаштовують різноманітні виховні, освітні і навіть розривкові програми. В американ-ських музеях часто висвітлюють фільми, читають допові-ді на теми з різних ділянок культури і науки, відбуваються вечори читання поезії, влаштовують екскурсії. Все це допомагає створенню певного середовища людей, спорід-нених своїми зацікавленнями.

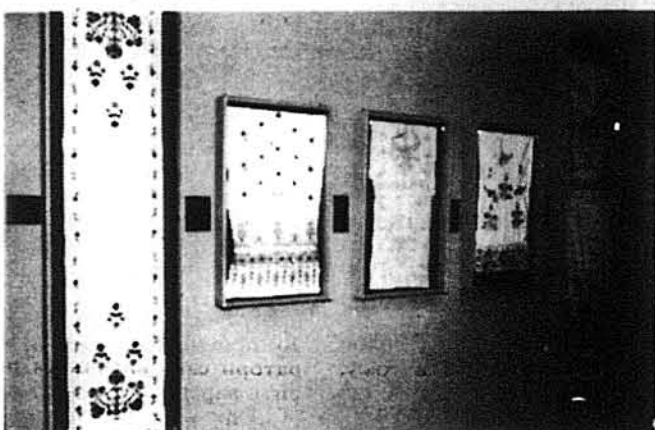
На ближчий час управа Українського Музею заплану-вала такі зустрічі своїх членів, імпрези і концерти: 14-го березня в Українському Інституті Америки відбудеться товариська зустріч членів і приятелів Музею — будуть вшановані усі меценати, які пожертвували Музею — по 1000 дол. і більше. Їм будуть вручені дереворізи мистця Якова Гніздовського з написом, у якому буде висловлена вдячність Музею. Буде концертна частина і прийняття.

Так само після концерту Павла Плішки, Андрія Добрянського, Томи Гринькова і Галини Стрілець, що від-будеться 4-го квітня і прибутку з якого призначений на розбудову Музею, буде зустріч з мистцями-виконавцями.

В мичулому були прийняття в гостинних домах панства Грабарчуків і Матківських з метою зібрати певні фонди для Музею. В цьому році заплановано подібні прийняття в містах Нью Йорку і Принстоні, Н.Дж. Звичайно такі зустрічі збирають понад сотню цікавих і вартисних осіб, відданих справі розбудови нашого культурного осередку.

Всі ці прийняття, зустрічі й імпрези спричиняться до того, що наш Музей — за американськими зразками — стане осередком поживленого культурного життя україн-ської громади.

Б.Ц.

Деталі виставки „Українські рушники“

Меценати Українського Музею

СКЛАДИ ПОЖЕРТВ В СУМІ 1000 ДОЛ. І БІЛЬШЕ, БУДУТЬ ВІШАНОВАНІ НА ВЕЧОРІ 14 БЕРЕЗНЯ.

Надія і д-р Зенон Матківські — 3,750 дол. Марія і Антін Муровані — 2,000 дол., Оксана і Богдан Рак — 2,000 дол., Анна Никифорова — 1,500 дол., Анна і Володимир Рак — 1,500 дол., Марта і Богдан Цимбалісті — 1,435 дол. По 1000 дол.: Юрій Вітанович, Діана і д-р Іван Гинанський, Ольга і Мирон Гнатейки, Наталя і Іван Даниленки, Ірена Кашубинська, д-р Константин Кебало, Лідія і Василь Кий, Ірена і Лев Кушніри, Люба і Володимир Палешевські, Анна і Ярослав Плескуни, Іванна і Степан Рожанковські, д-р Климентій Рогозинський, Клявдія Салук, д-р Юрій Трухлий, д-р Борис Филиппчук, Людмила і Михайло Черешньовські, Український Конгресовий Комітет Америки, Український Народний Союз, Українська Федеральна Кредитова Ко-оператива „Самопоміч“ у Нью Йорку.

Округи і Відділи Союзу Українок Америки, які стали меценатами Українсь-кого Музею, будуть відзначе-ні на XIX Конвенції СУА у травні 1981 року.

ЧЛЕНСЬКА ЗАЯВА

Бажаю (ємо) стати членом (членами) Українського Музею в Нью Йорку в такій категорії: (прохасмо зачекнути):

Звичайний член	\$ 25.00 річно
Пенсіонер	10.00 річно
Студент	10.00 річно
Родина (батьки і діти до 18 р. життя)	50.00 річно
Допомагаючий член (родина або особа)	100.00 річно

Прикладаю добровільну пожертву в сумі

Коли добровільні пожертви досягнуть суми \$500.00, жертво-давець буде іменованій добродієм Українського Музею. Коли пожертви досягнуть \$1,000.00, жертводавець стає меценатом Українського Музею. Жертводавець, що дасть \$5,000.00 стає фундатором Українського Музею.

Щоби мати право голосу на загальних зборах Українського Музею, жертводавець добродіє, меценат і фундатори мусять стати членами музею, складаючи свій річний членський внесок.

Добродій	\$ 500.00
Меценат	1,000.00
Фундатор	5,000.00 і більше

Пожертви для Українського Музею можна відтягнути від прибутків при виповненні податкових форм (tax exemp-tion)

Name (please print)
Address

Tel:
Дата
Підпис

Ім'я і прізвище
по-українськи, друком

Чеки просимо виповняти на: The Ukrainian Museum
203 Second Avenue
New York, N.Y. 10003

МУЗЕЙ ВІДКРИТИЙ

П'ять днів на тиждень (від середи до неділі включно) від 1 до 5 год. по полудні. Вступ для дорослих 1.00 дол., діти і пенсіонери — 50 центів, члени Українського Музею безплатно.

Голова Управи Українського Музею (ліворуч) д-р Б. Цимбалісті і проф. Ю. Шевельов, член Музею, на відкритті виставки „Українські рушники“.

Нові члени Українського Музею

(від 1-го листопада до 31-го грудня 1980 року)

Український Музей має наступні категорії членів: допомагаючі (річний внесок 100 дол.), родини (50 дол.), звичайні (25 дол.), пенсіонери (10 дол.) і студенти (10 дол.).

Допомагаючі: Д-р Ол. Ля-тишевський, Нью Йорк.

Родини: Д-р Юрій Гамо-та і родина, Ресто, Вірджі-нія; Марта і майор Орест Качмарські, Фествіл, Каро-лайна; Вікторія і Володимир Клопи, Сістл, Вашин-гтон; Марія і д-р Володимир Когутяки, Ютика, Н.Й.; Мирон Комар і родина, Людонвілл, Н.Й.; Віра і Ва-силь Ліщинські, Парма, Огайо; Дарія і Василь Орі-ховські, Сомерсет, Н.Дж.

Звичайні: Стейт Нью Йорк: Д-р Я. Гуляк, Сиракузи; Ірена Запаранок, Ютика; Олена Морозович, Бофало; Наталя Пруц, Баффало; Ярослав Плескун, Бейсайд; д-р Ростислав Социнський, Бруклін; Алла Трохимчук, Бронксвілл; Ірена Юрків, Рочестер; Ліліян Юдич, Бру-клін.

Стейт Нью Джерзі: д-р Стефанія Гук, С.Орандж; д-р Роман Керницький, Колтс Нек; Іка Кознарська-Ка-санова, Джерзі Сіті; Віра Яворська, Ірвінгтон.

Інші стейти: Олена Вос-кобийник, Стейт Колеж, Па; Лідія Гузар, Нью Касл, Дел.; Лінда Гузар, Дел.; Марія Грушків, Клівленд, Ога-йо; Марта Гімбель, Дел.; д-р Богдан Панасюк, Веїн-бург, Огайо; д-р Тамара Панчак, Лівонія, Мич.; Ма-рія Ріпецька, С.Голланд, Іл.; д-р Роман Смик, Кол Сіті,

Іл.; Марія Турчин, Ріно, Нев.; д-р Ореста Фединак, Чикаго, Іл.; д-р Татяна Цісик, Філадельфія, Па.

Канада: Наталка Гузар, Торонто; Ірена Тимошенко, Торонто.

Пенсіонери: Стейт Нью Йорк: Софія Барусевич, Кер-гонсон; Лідія Василь, Нью Йорк; Володимир Велич-ко, Ютика; Володимир Велич-ко, Ютика; Любов Княж-ницька, Ютика; Надія Ко-кольська, Вудсайд; о. Я. Лу-кашевич, Ютика; Наталя Лукашевич, Ютика; Елеоно-ра Паскале, Стейт Аленд; Володимир Смик, Ютика; Ярослава Томич, Ютика; Па-влина Чемерницька, Нью Йорк; Ярослав Яковський, Ютика.

Стейт Нью Джерзі: Ми-хайло Кузів, Сомерсет; Яро-слав Ошудляк, Гайленд Парк; Степан Ріпецький, Волдав; Лука Старанчик, Сомерсет; Інші Стейти: Стефанія Климишин, Воррен, Мич; Михайло Костів, Гардіна, Каліф.; Зіновій Онішкевич Риджфілд, Конн.; Ярема По-пель, Клівленд (виплатив за 5 років); Марія Сем'ячук, Рівер Форест, Іл.; Неоніла Ферко, Гамтрет, Мич.; Ма-рія Цісарук, Воррен, Мич.; Ярослав Цюк, Філадельфія, Пенн.

Відділи Союзу Українок Америки (членський внесок — 100 дол.) 29-ий Відділ (Чикаго).

За останні два місяці 1980 року до Українського Му-зею приєднались: один до-помагаючий член, сім ро-дин і 53 члени. Всього 1980 року приєднались 211 нових членів.

Відкриття виставки „Українські рушники“

Члени Українського Музею Б. Бойчук (ліворуч) і Б. Чайківський.

У святковому настрої пройшло відкриття вистав-ки рушників в суботу, 21-го лютого 1981 року. Хоч від-криття було призначено на 7-му год. вечора, численні гості поприходили значно раніше, щоб оглянути виставку. Шо влень побували дві американські дослідниці одна фахівець текстильних виробів, друга — вишивок. Серед гостей переважали члени Українського Музею з Нью Йорку і околиці. Та-кож були американські му-зейники: Валерія Гребічек, заступниця директора Ame-rican Museum of Natural His-tory, Елізабет Колмен, ку-ратор текстильних виробів з Бруклінського Музею, і її помічниця п-ні Ковалів, Ро-берт Бертон з N.Y. State Council of Arts.

По мистецькому оформле-ню виставка показує 51 руш-ник з різних місцевостей України, найстарший з них з кінця 18 століття з Полта-ви. Від імені управи Музею виставку відкрив голова у-прави д-р Богдан Цимбаліс-тий, який сказав, що відкри-ття кожної нової виставки для Музею є святом. Він привітав численних присут-ніх і висловив сподівання — в майбутньому, коли Укра-їнський Музей здобуде ве-лике приміщення, бачити на відкритті ще більше лю-дей.

Д-р Цимбалісті подяку-вав Оксані Грабович, кура-торові Музею, за підготу-вання виставки і каталогу; Зо-нові Фецакові, що допоміг у проєктуванні виставки; Проф. Ренаті Голод-Третак за поради щодо тжання споріднених з рушниками в інших культурах, і Любові

Волинській за написання роз-ділу в каталозі „Українські рушники в народному мис-тецтві та в обрядах“. робо-та цих людей, інших праців-ників Музею та ще кількох добровольців принесла доб-рі наслідки завдяки тому, що директор Музею Марія Шуст уміло координувала працю та щедро вклдала власні зусилля.

Д-р Цимбалісті нагадав про значення рушників у житті українців, згадав, якою популярною стала пісня „Рушничок“, що від-дзеркалює взаємини між матір'ю і сином. Промо-вець закінчив такими сло-вами: „Ми люди XX століття, оглядаючи рушники, відчу-ваємо споріднення з наши-ми предками“.

Підготовка виставки заб-рала багато енергії і часу у працівників Музею: Дарію Байко, Ірену Волосянської, Леся Гайдич, Олега Дани-люка і Романа Кордуби. Допомагали добровольці: Бронислава Ковалів, Анна Никифорова і Олена Певна. Володимир Папуга май-стерно побудував вітрини, в яких красуються рушники. Добровольці Орест Федун налаштував апарат для авто-матичного показу прозірок — у супроводі озвуче-них пояснень англійською й українськими мовами. Мар-та Зелик підбрала прозірки, складала текст пояснень і начитала їх на стрічку.

Товариська зустріч була присвяченою частинною від-криття виставки. Різнома-нітна перекуса була приго-тована по-мистецькому ста-ранням пані: Марії Даниш (господиня прийняття), Оль-ги Літєло, Полі Кніш, Гени Корчинської і Теклі Гу-сяк.

КАТАЛОГ ДО ВИСТАВКИ „УКРАЇНСЬКІ РУШНИКИ“

До виставки „Українські рушники“ випущений катало-г українською й англійсь-кою мовами. Розділ „Руш-ники і мандили — подібність у їх призначенні та символі-ці“ написала Оксана Грабо-вич. Розділ „Українські ру-шники в народному мистец-тві та в обрядах“ написала

Старостя і Д. Стахів. Ху-дожне оформлення катало-гу — Марія Шуст.

Каталог цікавий не тіль-ки для відвідувачів Музею, але й для всіх, хто цікавить-ся українською культурою і любить по-мистецькому оформленні книжки-альбому з гарними ілюстраціями. Ці на каталог 4.50 дол., для членів Музею — 4 дол. Ка-талог можна виписати з Музею, зазначаючи, якою мовою замовець хоче прид-бати каталог.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ РОЗБУДОВУЄ КОЛЕКЦІЮ ПИСАНОК

Український Музей звер-тається до українців, які самі пишуть писанки, або мають традиційні писанки, допомогти збагатити своїм подарунками музейну колекцію українських писа-нок.

Музей потребує писанок з традиційними зображен-нями, а також писанки з символічними зображен-нями України. Писанки мож-на надсилати до Музею поштою або приносити осо-бисто.

Жертводавці

(від 1-го листопада до 31-го грудня 1980 року)

Меценати (1,000 дол.): Ірена Кашубинська. Доброді (500 дол.): Па-лагія і Вілліам Кучуки; Анна і Ярослав Плескуни; Зіновія і Володимир Сидо-раки; Марта і Богдан Ци-мбалісті (685 дол.); Округа СУА — Детройт; 11-ий Від-діл СУА (Трентон); 47-ий Відділ СУА (Рочестер) (515 дол.); 82-ий Відділ СУА (Нью Йорк).

Пожертви надійшли від таких осіб і організацій: 400 дол. — Софія і д-р Олег Кудрики; 300 дол. — 86-ий Відділ СУА (С. Оренд); 250 дол. — д-р Осип Данко; 200 дол. — 64-ий Відділ СУА (Нью Йорк); 150 дол. — Володимир Пізюк; 120 дол. — д-р Марія Кознарська; по 100 дол. — Люїса Сакс, Рената і Олег Третья-ки, Андрій Сорнобіль, 38-ий Відділ СУА (Денвер), 76-

ий Відділ СУА (Воррен); по 50 дол. — Ірена і Лев Борщ, д-р Ігор Галарник з родиною, Марта Крамарчук, Дарія і Микола Лебедь, Лі-дія і Роман Придакевичі, 117-ий Відділ СУА (Сіатл); 31.40 дол. — Марія Оленська; 30 дол. — Тарія і Ростис-лав Шутері; по 25 дол. — д-р П. Т. Демус, Татяна і Вілліам Ділошаки, д-р Іван Кіндрат, Володимир Ко-роль, 34-ий Відділ СУА (Когов), 89-ий Відділ СУА (Керкгоксон); 20 дол. — О. Ошудляк, 47-ий Відділ СУА (Рочестер); по 10 дол. — Роман Грабець, д-р Степан Нічай, Володимир Семеди-на, Атанас Слюсарчук, Йо-сиф Ярема, 5-ий Відділ СУА (Детройт); 9 дол. — Стефанія Ліськевич; по 5 дол. — Зіновія Воробець, А. Ключко, Я. Ніщенко, Г. Олійник; 2.20 дол. — Юрій Юришин.

Голова СУА І. Рожанковська і член Музею д-р М. Кознарська

Зліва направо: журналістка Гелен Сміндак, Йосиф Сміндак, В. Бойчук, Г. Сміндак і Валерія Гребічек, заступник директора American Museum of Natural History.

З вражень від нової виставки

Мабуть більшість з нас з дитинства звикла до виш-тих рушників у побуті, але мало хто задумувався над обрядовою роллю їх, ста-родавнію традицій, регі-ональною різноманітністю. Виставка „Українські ру-шники“ та ще й каталог до неї відкривають очі. Бага-ство візерунків і кольорів яскраво виділяється на бі-лому чи світлопівному тлі; рушники здебільшого пока-зані на всю довжину. Вис-тавка зроблена професійно; рушники не забивають один одного.

Перше враження — ряд рушників, і кожний гарний.

Уважніше розглядання від-криває особливості руш-ників з різних місцевостей України: темнуваті барви вишивок з західних місце-востей; біла мережка або вишивки червоними нитка-ми з Полтавщини. Зачаро-вують чудові темночервоні пави з околиці Києва, ре-продукція рушника XVIII-го століття. На рушниках з Поділля вишивки позоло-ченими нитками.

Деякі рушники 1920-30 рр. цікаві тим, що на них вишиті написи, які поєдну-ють релігійні та політичні ідеї.

Л.Д.

ПЛЯНИ МУЗЕЮ НА БЛИЖЧІЙ ЧАС

В суботу, 14-го березня — Вечір вшанування меце-натів Українського Музею, о год. 5-й по пол., в Українсь-кому Інституті Америки, 2 Іст 79 вулиця в Нью Йорку.

У програмі: передання дереворізу Якова Гніздовсь-кого індивідуальним меце-натам, і концерт: проф. Та-їса Богданська — фортепі-ано, Марія Муранова — со-люїстів, Лідія Крушель-ницька — мистецьке слово.

Після програми товари-ська гутірка при перекусі.

В неділю, 5-го квітня — Концерт для придбання фондів для Музею відбуде-ться о 3-й год. по пол. в Нью Йорку в приміщенні Нью-Йоркського університету Eisner and Lubin Auditorium 566 La Guardia Place (біля Вашингтон Сквер Парку).

В концерті виступають без вишгороди солісти Мет-рополітаної опери Павло Плішка й Андрій Добрянсь-кий, Галія Стрілець - скрип-ка і Тома Гриньків - форте-піано.

Після концерту о 5-й год. по пол. у приміщенні Філіпп Прайс Меморіал Лаундж відбудеться товариська зу-стріч.

Квитки на концерт (ціна 12, 10 і 8 дол.) можна купу-вати або замовляти поштою від 3-го березня в Українсь-

кому Музеї, в крамниці „Ар-ка“, 48 Іст 7 вул. Нью Йорк 10003, тел. 473-3550; або в крамниці „Дніпро, 698 Сен-форд Аве, Ньюарк, тел. (201) 373-8783. У день концерту квитки можна купувати в касі біля залі. Квитки на товариську зустріч (по 10 дол.) можна купувати в тих же місцях.

В суботу, 21-го березня — Відкриття виставки укра-їнських писанок, що трива-тиме до 14-го червня ц.р.

Уже четвертий раз Укра-їнський Музей на весні вла-штує виставку писанок, кожного разу різну. Писан-ки завжди притягають до Музею відвідувачів і знахо-дять відгук в американській пресі.

В суботу, 28-го березня — Демонстрація писання пи-санок від 1-ої до 5-ої год. дня.

Неділя, 29-го березня, — Курси писання писанок для до-рослих, по два заняття: від 9-ої год. ранку і від 1-ої год. дня.

Субота, 4-го квітня, і неді-ля, 12-го квітня — Курси писання писанок для дітей. У травні — відкриття виставки килимів у Філадель-фії в Balch Institute of Ethnic Studies.

ВИДАЄ УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

Редагує Комісія Преси і Публікацій
Адреса: 203 Second Ave., New York, N.Y. 10003

ВШАНУВАЛИ ПЕРВОІЄРАРХА З НАГОДИ 89-их УРОДИН

Черговий успіх д-ра О.Сас-Яворського

ФІЛАДЕЛЬФІЯ

Заходами місцевого Відділу Українського Патріархального Товариства, за благословенням Архiepіскопа і коадьютора Митрополита Любачівського у неділю, 22-го лютого, 1981 року відбулося торжественне відзначення 89-річчя народження Блаженнішого Патріарха Йосифа.

Того ж дня в 12-й год.в.полудне у катедрі Непорочаття Пречистої Діви Марії Архiepіскопа коадьютора Митрополита в асисті о. шамбеляна Роберта Москаля і сотрудики катедрі о.Томи Саюка відслужили торжественну Святую Літургію у наміренні Патріарха Йосифа. Під час Літургії співав катедральний хор під диригентурою Осяна Лупана. По відпіванню многолїтств хор і миряни відспівали „Молитву за Патріарха“.

У Св.Літургії взяли участь: духовенство, сестри, представники місцевих товариств і організацій та біля 3,000 вірних. На фронтоні міських у катедрі виділили прапори організацій і товариств — ветеранів, пластуни, СУМ-А, ОДВУ та інших.

Після Св.Літургії в 2-й годині відбулась в катедральній залі святочна академія в пошану Блаженнішого Патріарха. В півторогодишній програмі взяло участь біля 600 місцевих і позамісцевих гостей. У просторій залі передні міся зайняли: Архiepіскоп коадьютор Митрополита, парох катедрі о.шамбелян Р.Москаль, о.д-р Іван Біланчик, генеральний вікарій о. проф. Михайло Піріг, о. митрат Василь Головінський, о. митрат Зенон Злочевський, о. крилошанин Тома Барилка, о. Тома Саюк, о. Роман Мирчук, о.Пелех (емерит), сестри, представники місцевих товариств і організацій.

Академію відкрив голова

ПІТСБУРГ

Пітсбург і Західна Пенсильванія вже десять років відзначають радісну подію: народження Патріарха Йосифа. Цьогорічне відзначення відбулося у неділю, 22-го лютого, заходами управи Окружного Осередку Українського Патріархального Товариства на західно Пенсильванію, що його очолює відомий громадський і церковний діяч інж. Сидір Тимяк.

О. гол. 3:30 по пол. о. мис. Михайло Польовий, парох церкви св. Івана Христітеля, та о. мис. Ярослав Данилюк, декан Пітсбурзького деканату, відправили молебень у наміренні Блаженнішого Патріарха Йосифа, після чого в церкві залі відбулася друга частина програми, яка складалася із трьох доповідей та схвалення привітального листа Ювілятові.

місцевого Відділу Патріархального Т-ва д-р Володимир Бачинський. Друге шкільних дітей — Леся Голубчик і Роман Люба — віршем Ірини Савицької привітали Ювілята і зложили квітці квітів під портретом Патріарха на естетично удекорованій сцені. Над портретом поміщено напис „Намного літа, наш Патріарх! 1892-1981 рік“.

Святочне слово виголосив генеральний вікарій о. д-р І.Біланчик. Він коротко переповів життєпис Блаженнішого Патріарха, його заслуги як ректора Богословської Академії у Львові як науковця, як послідовника Слуги Божого Митрополита Андрея. Згадав багату грану працю Патріарха на волі та закликав до вірності йому. Присутні нагородили доповідача довготривалими оплесками. Скрипкове солю „Алеманда“ муз. С.Баха виконав Петро Пруд Наталка Коваленко. Прочеславляла вірш Богдана Стефанишина „Незламному Ісповідникові Віри“. Соліст тенор Іван Гош проспівав „Владича неба і землі“ з опери „Запорожець за Дунаєм“, „Запорожець за Дунаєм“, при аккомпанементі проф. Зої Маркович. Загальнотематичний філадельфійський чоловічий хор „Прометей“ під диригентурою Михайла Дяблота співав „Тобі, Всевисшій“ муз.Бетговена і „Блажен Муж“ А.Гнатишина в супроводі піаністки І.Пелех.

Юліан Головач прочитав текст гратуляційної телеграми до Патріарха Йосифа, який присутні схвалили оплесками. Голова Відділу В.Бачинський подякував виконавцям програми і численним присутнім за участь в академії. Многолїтсвем Ювілятові і відспіванням „Молитву за Патріарха“ закінчено під кожним оглядом успішну святочну академію.

Р.Я.

Грім, — змінив престиж Української Церкви й народилося для неї систематизація церковно-релігійного життя, піднесення і ширення католицької оселі серед світських і було спонукою для юнаків до вибору священнического звания. Важливі кроки до цієї мети вже зроблено. Перший Синод українських католицьких ієрархів у Римі, що є виключно заслугою Блаженнішого о. Йосифа, — це завершення першої стадії до цієї мети.

Отже декан Данилюк у своїй привітальній промові, виголошеній бездоганною українською мовою, підкреслював духову велич Первоієрарха Блаженнішого о. Йосифа і порівняв його історичну роль серед українського народу до ролі Мойсея, сказавши: „Як Мойсей вів свій народ до обіцяної землі, так і наш Патріарх веде Українську Католицьку Церкву, а з нею і народ до їхнього кращого майбутнього. І подібно як був бунт проти Мойсея, так і тепер не всі хочуть розуміти доцільність провідної мети Патріарха Йосифа.“

Але й від нас Бог вимагає, щоб ми в любові і єднанні жертвенно служили тим ідеалам, яким служить Блаженний Йосиф. За це прийде нагородою: об'єднання Української Католицької Церкви в діаспорі патріархатом з Українською Католицькою Церквою у відродженій вільній Україні“.

Останнім доповідав інж. Сидір Тимяк. Він казав на те, що керма УКЦ у ХХ сторіччя пов'язана з особами двох велетнів: Слуги Божого Митрополита Андрея і Блаженнішого Патріарха Йосифа. Обох їх єднає ідея помисності УКЦ. За неї вони каралися на засланнях, де висвячували єпископів для забезпечення ієрархічної тяглості цієї Церкви в Україні.

Щоб підтримати живучість помисності УКЦ в ЗСА і Канаді, Митрополит Андрей подбав про священників і списоків у цих країнах, а для загального росту й зміцнення помисності відбувся синодальні наради у Львові в 1927, а у Римі в 1929 році. Журнал „Нива“, пишучи про це, навіг головні постанови нарад: „УКЦ мусить об'єднати всі розкинені частини і поодинокі єпархії, що досі жили чи починають жити своїм власним життям на шкоду цілості; і тим чином створити одну міцну зорганізовану цілість у внутрішній і зовнішній під зглядом літургійним, обрядовим і дисциплінарним“.

Тоді, між іншим, вирішено, залишити кандидатам на священство у кожній дієцезії свободу вибору одруженого або неодруженого священнического стану; прийнято одну редакцію тексту Літургії св. Івана Золотоустого з заборобою її змінити; вирішено споминати Митрополита в Св.Літургії тощо. Таким чином змінило органічний зв'язок УКЦ на всіх місцях її існування, і

НЮ ГЕЙВЕН

Колись давно написав Василь Шурат, поет і літературознавець, глибокі слова роздуму про своїх земляків-українців: „Дорогою тисячолітньої ішла людина і кликала Бога, Бога Бога! І дійсно. Бог повів людину дорогою тисячоліт, дав їй найкращу землю, що зветься Україна; розвивав той український народ, охрестив його в Дніпрі, дав українському народові його, ним вироблену Українську Церкву і богослужителів.“

Різи були часи. Розсіяв український народ чомусь по всьому світі, але не забув про нього. Українцями в Америці зацікавився Слуга Божий Митрополит Андрей Шептицький; по тій до розі йде наш Патріарх Йосиф Сліпий.

Ми, вірні Української Католицької Церкви, зібравши цей зв'язок з самою суттєвою ланкою помисності.

Блаженний Патріарх Йосиф, — сказав Тимяк, — після 18-річного заслання вкладає всі свої зусилля, щоб по помисності рятувати від її квоління в діаспорі шляхом завершення структури УКЦ патріархатом. Здійснювання цієї ідеї перешкодило різні фази тяжкої боротьби. В 1971 році в Загребську московський патріарх Пімен у присутності представників Ватикану „анулював унію“, скасовував союзнами з українською „собором“ у Львові в 1946 р., та договорився з ними про автокефалію для православної Церкви в Америці під назвою „Ортодокс Черч в Америці“, а відносно східних католицьких церков пропонував їх злиття в одному „котлі“ під назвою „Бісентіаль Католик Черч в Америці“.

Цим пляном він бажав відірвати УКЦ у діаспорі від матірнього обряду Київської Галицької Церкви і знизити її у діаспорі. Та до цього Боже Провидіння не допустило. Довгі й напружені (хоч ще не цілком закінчені) старання Патріарха Йосифа увінчалися успіхами. В минулому році Папа Іван Павло II скликав Надзвичайний Синод для вибору коадьютора та затвердив лінійну Звичайний Синод у майбутньому. На першому з них уневажено т. зв. „собор“ у Львові в 1946 році, номіновано кандидата на митрополічій і єпископській престолі, намічено план відзначення 1000-річчя християнства в Україні та інше. Українці католики вірять, що в недалекому майбутньому прийде завершення останньої фази здійснення цієї помисності УКЦ, тобто формальне визнання цієї патріархату.

Схваленням привіту для Патріарха, молитвою і відспіванням „Многая літа“ закінчено цю багату, корисну і цікаву змістом програму. Після програми присутні гості кавою і союлом, і

Василь Януш

засів у своїй церкві, в Нью Гейвені, для молитви, Могути співав церковний хор; несеться пісню молитва і високо над горами, над морями лине до рідного краю, до Львова. Ліне і до Риму, до того, про котрого молилось, — до нашого патріарха Йосифа Сліпого. Молилось про його здоров'я. Дякуємо Богові, що післяв Українській Католицькій Церкві його на дорозі ті тисячоліття.

Молодий Йосиф Сліпий десяти років тому вирішив бути священником. Трудна це дорога — бути добрим українським священником. Бог прийняв його рішення. Не знав тоді молодий юнак своє шляху. У нашій церкві Бог визначив йому дорогу. Бог дав йому силу волі і великий розум. Мабуть десь у 1941-1942 роках сказав Владика до свого секретаря у канцелярії св. Юра у Львові: „Мені вже не довго“. Тоді він не чувся добре. Не знав тоді, мабуть, Божого призначення. Сорочок років минуло з того часу — він живе і працює для Української Церкви.

І він з великим трудом вивів свою улюблену Церкву на правильний шлях. Сильна воля і віра, що це правильна дорога, кріпила його для нашої Церкви.

Нині Йосиф Сліпий — наш Патріарх. На дорозі тисячоліття Української Католицької Церкви ми заспіваємо йому „Многая літа“ і „Боже, вислухай благання“.

По полудні був концерт у пошану Патріарха Йосифа. Багато, багато вірних. Свято відкрив мгр М.Бойко, голова Патріаршого комітету. Пісню „Іже Херувим“ співав ансамбль „Промінь“. У доповіді о. Л.Любінський якнайкраще накреслив шлях Патріарха Йосифа Сліпого на службі Богові й українському народові.

Для тих, що не добре розуміли українську мову, доповідь виголосив англійськом о. Флориді. Лариса Гладка гарно виголосила вірш Стефанишина.

Амсамбль „Промінь“ мав — всього 12 осіб, але величезний. Диригент Богдан Волчанський привіз його з Нью Йорку. Співають у ньому молоді дітвчата і хлопці. Виконують з глибиною чуття і зміняють усі пісні. Чому на дорозі тисячоліття пісня гетьмана Мазепи про чайку небуго. Голос і слова вилітають з уст-сердцем цих юних співаків з найбільшою чайчиною прослобою, як вона в'ється, об дорозу б'ється.

Це пісня про Неньку-Україну, котра, як та чайка при дорозі, довго б'ється за своїх дітей, за український народ. І, думається, що так саме співають ті Мавки і Лисички, юнаки під Критами, під Базарами і під Бродами, — ціла Україна. Ансамбль „Промінь“ — це молоді тут народжені, а як до болю

Про печучу потребу виходити з вузького етнічного кола, нав'язувати зв'язки, здобувати приятелів і ширити правду про Україну у світі не приходить до мислі. Про такі відради явища ми часом довідуємося з української щоденної преси. Однак, у нашій широкій діаспорі є люди, які живуть далеко від громад і все ж таки виконують дуже корисну і велику працю для української справи. Проте, саме тому, що вони відокремлені, про них і їх працю наша громада мало що або й зовсім нічого не знає.

Одним із них є д-р Олександр Сас-Яворський, який від років живе в Абервіллі, штаті Луїзіана, і працює там як вільнопрактикуючий ветеринарний лікар. Свого часу в 1957 році своєрідною сенсачкою був його виступ на телевізійній програмі „Запити, варті 60,000 доларів“, про що тоді широко писала вся англословна й українська преса. Це зробило д-ра Сас-Яворського відомим не тільки в Америці, але й у світі і спричинилося великою мірою до популяризації українського імені ветеринарної професії. Д-р Сас-Яворський здобув за

свої влучні відповіді на питання з американської історії нагороду в сумі 128 тисяч доларів. На жаль, через неумислених організаторів імпреси він дістав лише частину виграшу, з якої поштов подарував на українську школу в Нью Йорку.

Свого часу Сас-Яворський орав активну участь в американському політичному житті і кандидував на сенатора у штаті Луїзіана (для перемоги бракувало йому дуже малої кількості голосів).

З великим успіхом виступав він у різних університетах, де ставив йому питання з американської історії. У квітні 1980 року Фондація свободи при Беллі Фордж у Луїзіані відзначила його почесною медаллю Джорджа Вашингтона за антитоталітарну діяльність. Це відзначення одержав він за свою, з черги вже другу, книжку „Сас-Яворський Пейперс“, яка стала не тільки дуже популярною книжкою, але навіть обов'язковою лектурою в школах штату Луїзіана. У цій книжці і своїх виступах він остерігає, що молоді американці поінформовані або, що гірше, зле поінформовані

про комунізм. Дати їм правду про комунізм, зазначає він, і ми не будемо платити дорожчої ціни. Метою Советського Союзу, пише автор, є володінням світом. Це — продовження російської імперіалістичної політики, яка триває — вже понад 200 років. Наш найбільший ворог — це наша ігноранція. Американці, що жили довгий час у безпеці, не хочуть вірити, що і тут в ЗСА, може статися те, що сталося в інших країнах з іншими народами.

Певні американські кола висунули недавно кандидатуру д-ра Сас-Яворського на лавреата Нобелівської нагороди миру, підкреслюючи, що він гідний цього, бо все своє життя присвятив обороні людських прав і людської гідності. Він вважає, що шлях до збереження миру у світі — це викривання глобального ворога гуманності і вільного світу — міжнародного комунізму. „Д-р Сас-Яворський — син української нації, яка принесла в жертву на вівтар свободи гори костей і ріки сліз та крові“, — сказано у зверненні до Норвезького парламенту.

Д-р Роман Барановський

Пам'яті д-ра Стефана Гика

Св.п.д-р Стефан Гик

і провадив йому лабораторію і фармацію. У цього працюючого і прикладного супружжя тут, в Америці, народилися друга дочка Софія. Тепер ці дві дочки дорослі. Пішли вони слідами своїх батьків і закінчили медичні студії та практикують медицину по своїх спеціальностях.

Обидві дочки вийшли заміж також за лікарів, а д-р Наталка Козак має сина Стефана. Д-р Гик дочекався тільки одного внука, але не міг ним довго втішатися, бо трагічна смерть вирвала з його родини.

Св.п.д-р С.Гик цікавився українським громадським життям, але тому, що жив і працював далеко від українського центру, на жаль, не міг брати в ньому активної участі. Д-р Гик щедро дарував на українські народні цілі, подарував 10,000 дол. на УВУ в Мюнхені.

Покійний залишив у глибокому смутку дружину мгр фармачі Марію, дочку д-р Наталку з мужем д-ром Стефаном Козаком і внуком Стефаном, та дочку д-р Софію з мужем д-ром Яром Ітконеном та цілу медичну громаду.

Похоронні відправи провів о.Леонард Корчинський при участі родини і численних приятелів і пацієнтів у суботу, 9-го лютого 1981 року.

Тіло св.п.доктора спочило на кладовищі в Грігсвіллі, де він жив і працював.

Панахиду відправив о.прелат Ярослав Свнчук у катедрі св.Николая у Чикаго в суботу, 14-го лютого.

Д-р Павло Пундій

Христина Ісаїв

ДІЯЛЬНІСТЬ БЮРА СКВУ У МАДРИДІ

Президія Секретаріату СКВУ та Комісія Прав Людини вислала 12-го вересня 1980 року лист до урядів держав, які беруть участь у Конференції для Справ Безпеки і Співпраці в Європі, в якому з'ясовано, що хоч Україна не брала участі у цій конференції від 1973 до 1975 років і не підписала Прикінцевого Акту І-го серпня 1975 року в Гельсінках, проте Прикінцевий Акт був підписаний урядом СССР, і тим самим постанови його стосуються України та її народу. Далі з'ясовано заяву вісімнадцяти українських політичних в'язнів, написану в літі 1979 року про колоніальну залежність України та про те, що ця група дала СКВУ уповноваження реалізувати дипломатичну дію виходу України з СССР і створення української самостійної держави. В тім листі СКВУ звертається до держав учасників Перевірної Конференції поставити вимоги уряду СССР:

1. негайно звільнити всіх ув'язнених членів Української Гельсінської Групи та всіх борців за права людини, які діють в рамках міжнародного права.
2. негайно припинити ув'язнення поодиноких осіб — як у карних так і в психіатричних установах — за політичні, релігійні чи інші погляди і переконання.
3. анулювати заборону існування Української Автокефальної Православної Церкви, Української Католицької Церкви, Ради Церков Євангельських Християн-Баттистів і припинити переслідування інших віровизнань.
4. Не обмежувати об'єднування родин та еміграції для всіх без огляду на національність, релігію чи політичні переконання і дозволити емігрувати тим, хто заявив своє бажання покинути СССР.

Ці вимоги Президія Секретаріату СКВУ були основними для дії бюро СКВУ в Мадриді. Для реалізації цих завдань бюро СКВУ розвинуло діяльність у таких ділянках: контакти з делегаціями країн-

учасників конференції, контакти з пресою, радіо, телебаченням та поширення інформації та матеріалів на Мадридську конференцію, співпраця і координація дії з українськими установами, які були прийняті в Мадриді в часі конференції, співпраця з українськими дисидентами в Мадриді та співпраця з неукраїнськими неурядовими установами, які діяли в Мадриді.

Між матеріалами, які виставляли, розсилали перед конференцією та роздавали під час конференції були: матеріали КПЛ СКВУ: збірник п.з. „Україна і Гельсінський договір: порушення прав людини советським урядом“ 1975-1980 роках, англійською мовою, 325 сторінок, брошура „Переслідування членів Української Гельсінської групи“, англійською мовою, 66 сторінок, книжка „Поширення російської мови чи русифікація“, праця проф. Ярослава Білінського, 27 сторінок, брошура „Переслідування релігії в Україні советським урядом“, англійською і французькою мовами; 53 сторінок, меморандум у справі деколонізації, англійською мовою, 21 сторінка, звернення до урядів, які підписали Гельсінський угод, з вимогами до мадридської конференції, звернення до неукраїнських організацій, міжнародних і країнських, які займаються обороною прав людини, звідомлення до міжнародних агентств та міжнародних журналів із відповідною документацією та пляном нашої дії в Мадриді, звернення до всіх членів американського і канадського урядів з відповідними матеріалами, звернення до Міжнародної Комісії Юристів, звернення до всіх місій при Об'єднаних Націях із документацією, звернення до місії при ЮНЕСКО із документацією, летючка в обороні Церков в англійській мові та вісник СКВУ в англійській мові.

Разом Комісія Прав людини при СКВУ вислала понад 5,000 книжок, брошур та документацій. Матеріали Закордонного Представництва Української Гельсінської групи: „Вісник“ ч. 1-7 українською і англійською мовами, брошуру ген. П.Григоренка „Чи застерєбере себе?“ та брошуру д-р Ніни Строкоті про ув'язнення членів Української Гельсінської групи, (обі праці в англійській мові).

Комітет Гельсінських Гарантій для України (Вашінгтон) і Смолоосипі видали: книжку „Рух за права людини в Україні: 1976-1980 рр.“ англійською, єспанською, фран-

цузькою мовами, декларацію Української Гельсінської групи трьома мовами, список членів Української Гельсінської групи трьома мовами та летючку в обороні Ю.Шухевича в англійській мові.

Крім цих основних матеріалів у Мадриді перекладено на англійську мову звернення із мордовських і пермських концтаборів з вересня 1980 року, що його підписали О.Бердник, Л.Лук'яненко, Ю.Орлов, Б.Берник, М.Руденко, О.Тихий, Д.Шумук, та Шаранський. У бюрі СКВУ в Мадриді також виставлено багато книжок та документів, вишвок та ручних робіт жінок політ'язнів і великі знімки всіх членів Української Гельсінської групи. Цю виставку оглядали і фільмували пресові агенції та зацікавлені відвідувачі частину якої та всі друковані матеріали виставлено для преси і гостей під час пресових конференцій та великого прийняття для офіційних делегатів публічних членів делегацій, преси та запрошених гостей. Діяльність бюро СКВУ і української групи в Мадриді дуже широко коментовано на сторінках єспанської преси, а на українських пресових конференціях і зустрічах були прийняті представники і кореспонденти з різних країн світу. На основі матеріалів, що їх ми мали змогу одержати, і які були публіковані в різних країнах, можемо ствердити, що світова преса помістила дуже багато вірних інформацій про українську справу, про акцію українських дисидентів в Україні і на Заході, про порушення урядом СССР постанов Гельсінської угоди та про діяльність українців на терені Мадриду. Поміщено також різні перепутані чи навіть неприхильні нам голоси, але це нормальне явище, яке не може знеохочувати нас у нашій дії.

Унаслідок того, що КПЛ задалегідь вислала матеріали та точки вимог спрямовані до урядів, що підписали Гельсінський угод, наші зустрічі в Мадриді з делегаціями цих країн були улегшені. Вони мали інформації і під час зустрічей пояснювано деталі, справ, подавано додаткові інформації, щоб виділити найбільш основні приклади для сесії чи комітету.

На доказ вистачить переглянути матеріали всіх виступів, у яких названо українських політ'язнів і окремі проблеми. Різні делегації підносили питання: ліквідацію Української Католицької та Української Православної Церков, русифікації, звільнення членів Гельсінських груп,

еміграції тощо. Отже, делегації, які обіцяли підносити специфічні ділянки, чи згадувати поодиноких політ'язнів перевели це в діло.

Корисною показала синхронізація звернень і вимог, як, наприклад: петиція вісімнадцяти українських політ'язнів до Об'єднаних Націй відносно деколонізації СССР. Багато проблем, якими турбуються і які видганяють в петиції дисиденти, було порушено в Мадриді в Резолюціях про Деколонізацію Советського Союзу, підписану президією СКВУ та координаційними установами білорусів, естонців, литовців та латвійців і доручено асамблеї Об'єднаних Націй в листопаді 1978 року. Ці самі установи розділили на організаційно туркестанів оприлюднили в жовтні 1980 року меморандум відносно деколонізації Советського Союзу, представлений 35-й асамблеї ОН. Цим меморандумом ми користувалися в Мадриді, як окремим документом, та зсилалися на мандат доручений нам дисидентами.

Ми, при різних нагодах, зустрічалися з делегаціями Америки, Канади, Великобританії, Бельгії, Ірландії, Голландії, Франції, Мальти, Еспанії, Данії, Португалії, Західної Німеччини, Австрії, Італії, Швеції, Швейцарії та іншими. Це перша урядова конференція, і групи, такі як українська, мали змогу нав'язувати офіційні контакти з урядовими делегаціями, дискутувати з ними наші вимоги і здобути їхню підтримку для наших вимог на пленарних сесіях чи комісіях конференції.

Унаслідок висловлених рекомендацій, Марк Мек'Гвіген, міністер закордонних справ Канади, у своєму виступі в Мадриді запропонував конференцію експертів для продискутування захисту принципів прав людини та основних свобод підкреслених в Принципі VII-го Фінального Акту Гельсінки, і аплікацію тих прав в т. зв. Кошику III, включно з питанням вільного руху людей. Канадський делегат доручено більше детально розробити і уточнити мандат та способи переведення таких зборів.

Показалося, що в Мадриді на форумі Конференції для справ безпеки і співпраці в Європі можна було заторкнути проблеми порушення релігійних, національних, культурних та інших прав людини, поруч із принципами прав людини, економічної та мілітарної перевірки. Потрібно

(Закінчення на стор 5)

ЗАЯВА

Вашингтонський Відділ Карпатського Союзу припиняє дію тих організацій, які покинули наради XIII Конгресу України Америки на знак протесту проти порушення статуту і громадських засад цієї організації, проти зруйнування з трудом досягнутої консолідації і проти перетворення УККА в одну з партійних придворних Визвольного Фронту.

Ми вважаємо, що XIII Конгрес був нелегальний і до доказів нелегальності, які були подані в українській пресі, додаємо ще один з нашого терену. Коли в пресі був опублікований список організацій, які мали право участі в XIII Конгресі, в тому списку не було нашого товариства, хоч воно сплатило приписані вкладки до УККА. Ми звернули на це увагу канцелярії УККА, однак не одержали звітної відповіді. Ми маємо певності, що представник нашого товариства буде допущений на Конгрес, ми не вислали делегата, щоб не наразити його на зайву трату часу і грошей.

Ми цілком підтримуємо заходи тих організацій, що поставили собі за мету повернути громадський характер УККА і зробити цю організацію дійсно демократичною і репрезентативною центральною американських українців. На наш погляд, ці заходи повинні йти в тому напрямі, щоб УККА ніколи не міг бути опанований будь-якою політичною групою.

Якщо ці заходи не доведуть до бажаних результатів, то наша громада, яка в своїй великій більшості не погоджується з тим, що сталося на XIII Конгресі, повинна відмежуватися від УККА, як партійної організації, щоб не створювала враження, що українське суспільство в демократичній Америці підтримує політичну групу, яка ніколи не визнавала демократичних ідеалів і практик. Крайня пора, щоб наша громада збудувала і поставила рішучий опір намаганням Визвольного Фронту взяти під свою контроль нашу громадську організацію.

Управа Відділу Карпатського Союзу у Вашингтоні

В 50-ЛІТТЯ ЖАХЛИВОЇ ТРАГЕДІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

СПИСОК ч. 4/81

Пожертви на спеціальний проєкт ФКУ: підготовку та публікацію наукових праць про трагічний, штучно створений Московським Голодом в Україні 1933 року:

По 500 доларів: Марія й Іван Бішко, Ярослав Плескун, д-р Євген і Ніла Стецьків, д-р Богдан Федюк.

300 доларів — Українська Кооператива „Самоміч“, Філадельфія, Па.

250 доларів — Д-р Ірена Гребеняк.

По 200 доларів: Олександр і Неоніла Головки, Олег Гелемей, Василь і Анна Пилипики, д-р Валентина Савчук, Олександр і Софія Скоп.

150 доларів — Д-р Іван і Марія Гай.

По 199 доларів — Богдан і Теофіла Артимішини, інж. Орест і Марія Гладкі, Евстахій Держко, Микола Дядик, Іван і Леся Диток, Ярослав і Стефанія Дуб, Борис і Любов Жюра, Іван Забитовський, Іван Іванчик, Євген і Фаліна Кульчицькі, Ярослав і Віра Левичіки, Михайло Мельничук, Федір і Анна Мирос, Н. Н. Сергій і Ева Сахаруки, Ніка Спанчак, Константин і Євгенія Степові, Олександр Стова, д-р Михайло й Іванна Рух.

60 доларів — Володимир Кравець.

По 50 доларів — В. Бахир, д-р Ірена і Михайло Біленчі, Володимир Білик, Володимир Бородець, проф. Михайло Воскобойник, Марія Габора, Анна Гавдяк, Зенон і Гільдія Гоїв, А. А. Данилюк, Володимир Дмитріук, Андрій Жучок, Олександр Ярина Капустинський, Стефан Когут, Володимир Лисий, Іван Макогон, д-р Ярослав Михайлович, д-р Ярослав і Ірина Остапюки, Іван Пасенчук, Осип Петрович, Олександр і Ірина Процик, Філімон Савецька, Ярослав Савчук, Володимир і Стефанія Сташисини, Данило Степаненко, Марія Франко, Андрій Чорняк, д-р Дмитро і Стефанія Шевчук, Олександр і Роза Шендлок, Юрій Шимко.

35 доларів — Андрій Сороковський.

По 30 доларів — Юрій Годів, Володимир і Євгенія Килимнік, д-р Юрій Крижанівський, О. Кулявни, Михайло Мамонтьєв, Марія і Хити в Третьак, Григорій Шараневич.

28 доларів — Леонід і Лариса Зайців.

По 25 доларів: Михайло і Євгенія Білики, Олег і Марта Білинські, Ярослав Білинський, Андрій Блюй, Петро і Марія Борисюк, Лідія Бурачинська, Анастас Вересюк, Іван Вовенко, Віктор і Віра Гаркуша, Микола і Оксана Губенко, Павло і Галина Гунчак, Марія і Сильвестер Демкович, Олег Дідук, Микола Дупляк, Олег і Люба Кінах, Євген і Анна Клоба, Богдан Козак, Олександра Кочман, Іван Манченко, Семен і Софія Михайлишини, Іван Мосовенко, Анна Олексішини, Роман Олійник, Зенон Онуфрік, Михайло і Стефанія Павличко, Ілля і Надія Панакхид, Роман і Соня Платош, проф. Орест Попович, д-р Михайло і Неоніла Сайкевичі, Роман і Корнелія Соболь, 71-ий Відділ СІА — Джерзі Сіті, Н. Дж., Володимир Сусл, Іван Терещ, Валентина Худовська, Степан Цимбала, Михайло і Леся Шевчук, Ігор Яремко, Анатоль Яшук.

По 20 доларів: Надія і Любомир Бабяк, Джан і Лілія Босак, Григорій Васильченко, Василь Волошко, Анна Ганчарик, Михайло Гарасимів, Богдан Гервик, д-р Любомира Дзингала, Остап Дикий, Антон Дудус, Микола Дякун, Михайло Івків, Василь Качуровський, о. Федір Коваленко, Іван і Богдана Козак, Іван і Ярослава Кукілі, Володимир і Євдокія Лукчан, Я. Микитюк, Микола Москаль, Ярослав і Ярослава Мулик, Михайло і Марія Окопні, Володимир Павличко, інж. Олександр і Анна Пришляки, д-р Анатоль Риппінський, Іван і Надія Романчук, Зірка і Андрій Рудик, Іван і Марія Свірські, Зеновій і Оксана Стельмах, Марія Холєвчук, Іван Хомак, Микола Швед.

По 15 доларів: о. Роман Ганас, Василь Гусаковський, Іван Дмитрик, Мирослав Дозорський, Марія Кудук, Петро і Леся Матишук, Олександр Меркель, Ярослав Олійник, Іван і Вірджинія Пелех, Володимир Петрук, Орест Пійтук, Іван Погнід з родиною, Любомир і Лідія Таранько.

По 10 доларів: Володимир і Ірена Балко, Юрій і Христина Балінські, Арнольд Бірко, Євгенія і Володимир Василенко, Ольга Вересюк, Богдан Бовк, Василь Гаврилюк, Джеймс Гончарів, о. монс. Степан Гринук, Іванна Гринь, Андрій Габда, Марія Гресквич, Юрій Дрозд, Іван Журицький, Степан Іванчук, Петро і Євгенія Ковальські, Афанасій Ковальчук, Богдан й Іванна Козаки, Василь Кондраченко, Вілліам Кошованич, Наталія Кравчик, Михайло і Марія Крижанівські, Василь Кушман, Володар і Марта Лиско, Параскевія Литус, Михайло Максимів, Міра Мандзук, Василь Мащевко, Іван Маченський, Богдан Мельник, Антон Наконечний, Софія Незд, Зенон й Ізабела Омеїшківські, Омеїля і Марія Омеїшківські, Михайло і Стефа Павличко, Ольга Платош, Яків і Марія Полігач, Андрій Пришляк, Марія Ржепелська, Любомир Рокицький, Петро Садовий, Іван Саламаха, Григорій Сенко, Марія Сенцо, Олександр Сивенський, Степан Стефанов, Богдана і Володимир Тарнавські, Семен Темченко, Софія Туркано, Ісидор Федорика, Павло і Людмила Хмельські, Петро і Стефанія Шагай, Валентина Шапо, Олександр Шегда, А. Я., Григорій і Ольга Якимів, Степан Ярема.

136 менших жертв на суму — 172 доларів.

Продовження звітності про пожертви друкуватиметься в наших наступних списках. Широ дякуємо.

Грошові датки ввічливо проситься слати на адресу:

HARVARD UNIVERSITY

Ukrainian Studies Fund

1583 Massachusetts Ave. • Cambridge, Mass. 02138

Подумаймо про...

(Продовження зі стор. 2)

безліччю тюрем, Сибірі і т.п. і що війну виграв. Виграти зможемо і ми, якщо всі, як один, зуміємо виховати своїх дітей — майбутніх нашою нашою, на глибокоосвідомих та активних членів української спільноти.

Але як же болить серце кожного свідомого українця, коли бачить довкола себе таку безкраю байдужість. Мішани подружжя, а з тим відхід наших молодих людей від української національної спільноти, що раз частіший, зміна прізвищ та подібностей їх до німецьких, жидівських, ірландських та інших говорять цілком виразно про цілковите зривання своїх зв'язків з рідним народом та рідною культурою. Байдужість до рідних справ зустрічаємо навіть у таких, які донедавна вважали себе провідниками українського народу. Це все насуває нам

прикре питання: неже ми так колючо хочемо стати потієм для чужих націй і культур? Пригадаймо собі слова Лесі Українки, яка у своєму вірші „Сонце спремєго“ писала, щоб „Без надії так сподіватись“. Можливо не запізно для протверезіння тих, хто з браку свідомості, чи під чужими впливами відсувається від свого власного „я“, від своїх походження, від своїх батьків та предків. Треба тільки, щоб про ці справи у нас голосніше заговорили, а також потрібно подбати, щоб виховними справами зацікавилось більше наших людей, а в першу чергу українські провідні організації, у цьому і Церква. Мусимо зрушити скелю інертності. Мусимо проломити шкалу байдужості, допрацювавши до зрозуміння, що в кожного українця є гордість, вища навіть за особисте щастя.

Українці вислали...

(Продовження зі стор. 1)

ливими засобами, не виключаючи і збройних виступів. Тому з такою ненавистю і нещадністю московські диктатори переслідують саме українських борців Опору. У 1976 році на Україні було створено українську групу „Гельсінкський“, котра мало своїм завданням перевіряти виконання урядом СРСР Гельсінкської угоди, що її цей уряд підписав, не маючи жодного наміру її виконувати. Для уряду СРСР міжнародні угоди — це засіб домогтися від Заходу певних зобов'язань, що їх Захід буде дотримуватися, тоді як СРСР — ніколи.

Протягом 1976-1980 років Українська Гельсінкська група з десяти членів виросла до тридцяти семи. Саме тому Москва на очах цілого світу не завагалася перерештувати майже всіх членів і кореспондентів групи. Московські диктатори настільки знахвилювали, що в час відкриття у Мадриді Гельсінкської конференції в Одесі відбувся „суд“ над Анною Михайленко — активісткою українського руху Опору. Недовго перед тим у Києві була запропонована до психіатричної 76-річна Оксана Мешко.

Анну Михайленко — 55-річну жінку так само засуджено до „примусового лікування“ у психіатричній. Що це означає? — світ вже мусить знати. Це тортури і знущання з цілком нормальною людиною. Свого часу були замкнені до психіатричній П. Григоренко, Н. Горбаневська й інші дисиденти, які тепер перебувають на Заході. Усі вони цілком здорові психічно люди. Отже за протвердження до психіатричній — це новий „модерний“ засіб розправи з іномудцями. Нема сумніву, що і Оксана Мешко і Анна Михайленко — це чергові жертви цього засобу знущань з людини.

У поклоні Кобзареві

У неділю, 1-го березня цього року, учні української католицької школи св. Івана Христителя і Школи Українознавства в Ньюарку, Н. Дж., вшанували концертном найбільшого сина України Тараса Шевченка. Шкільна зала при Сенфорд авеню була вщерть повнена старшим громадянством і, зокрема, молоддю.

Свято почалося точно в 4-й год. по полудні американським і українським гімнами. Над сценою висіли портрет Тараса Шевченка, а поруч — символічні його заклики та такий промовистий вислів: „Шевченко має дати народження, але не має дати смерті, бо він не вмер, а живе й житиме вічно!“

Т. Мандиш, з дитячого садочка, продеклямував уривок з поеми Т. Шевченка „Сон“, а малюта зі садочка під проводом В. Ковбильяків зворушливо проспівали „Поклін Тобі, Тарасе“. Було мило дивитися на оцих найменших діточок у чудових народних убраннях. Добре опрацьовану промову гарною українською мовою виголосила Наталка Воронка про дитячі літа Т. Шевченка. Треба згадати, що хоч промова тривала ледве 8 хвилин, але її вислухали старші та молодші з особливою уважливостю.

Програму концерту переплітано деклямаціями та піснями. Учні другої і третьої клас продеклямували „Батьку Тарасе“, а хор нижчих клас проспівав „Думи мої“. Гордо прозвучали слова вірша Т. Шевченка, який деклямували учні 4-го класу а зокрема „учітеся, брати мої...“

Учні В.Осередчука заграли на гітарах „Наша рідна Україна“, „Поклін Тобі, Тарасе“, і „Вечір“. Вірш О. Маруніч „Прометей“ гарно продеклямувала У. Легезла. Англомовна група 7-го класу бездоганно деклямувала „Біла пам'ятка Т. Шевченка“, а учні 7-го і 8-го класу з великим розумінням продеклямували Т. Шевченка „Прометей“. Вкінці хор вищих клас проспівав „Реве та стогне Дніпр широкий“, „Наш Отаман Гамалія“. Закінчено не свято на пошану Тараса Шевченка його безсмертним „Заповітом“.

Акомпанювали хором учнів — М. Худько, Т. Явна, У. Легезла. Підготували концерт В. Ковбильяків, О. Ліщинська, М. Робах, А. Гут, М. Мартиненко. Вся програма концерту тривала лише одну годину та 10 хвилин.

Н.Н.

Діяльність Бюра...

(Закінчення зі стор. 4)

була співпраця у зовнішніх акціях із різними організаціями, групами і одиницями, які хоч не в усьому згодні, але намагаються поширити та забезпечити принципи прав людини і тим посилюють загальну акцію.

Справи переслідування і нищення українських Церков знайшли широкий розголос і зацікавлення серед учасників конференції. Крім матеріалів і інформації, присвячених цим справам, поширених нашим бюром, дуже важливу працю на тому відтинку виконав Митрополит Максим Германюк, який провів низку важливих зустрічей з представниками різних урядових делегацій: Ватиканською, іспрахом Еспанської Католицької Церкви і про його перебування в Мадриді появились відомості на сторінках преси. Тимі справами в Мадриді також займалися представники Українського Католицького Університету — проф. Л. Рудницький і Т. Бирл.

Перед відкриттям Мадридської конференції відбулась успішна маніфестація, зорганізована АБН, яка знайшла широкий розголос у пресі. В Мадриді був теж присутній Валентин Мороз.

Незалежно від того, чого можна реалістично сподіватися внаслідок Мадридської конференції, інтереси української спільноти було виступити об'єднано та рішуче в обороні людських та національних прав, водночас рішуче підтримувати так званий „Гельсінкський процес“. В часі, коли поміж делегатами країн Західної Європи зростає песимізм, зокрема щодо розв'язки в справах „Гельсінкського процесу“, групи такі як українці, Міжнародна Амністія, „Гельсінку Вах“ й інші мотивували специфічні передумови чи вимоги, потрібні для тягlosti і в користь „Гельсінкського процесу“.

У Мадриді, паралельно з урядовою групою, діяла американська публічна група, яка підтримувала домагання дисидентів і груп українців, литовців, жидів і інших. Така солідарність поміж різними групами завершилася 23-го листопада оформленням Міжнародної Асоціації для Підтримки Гельсінкських груп, де почесним президентом обрано академіка А. Сахарова, одним із його заступників засновника Української Гельсінкської групи Миколу Руденка, а діловим президентом швейцарського професора Вальтера Гофера.

Ця Асоціація затвердила „Маніфест“ за прохотом ген. П. Григоренка, а також звернення до Мадридської конференції з вимогою виявити порушення Гельсінкських угод, назвати порушників, та забезпечити право громадської контролю щодо виконання урядом Гельсінкських зобов'язань. Ця ідея громадської контролю виникла із пропозиції останнього документу Української Гельсінкської групи. Там говориться про створення міжнародного координаційного центру правозахисних громадських груп.

Перша частина Мадридської конференції за нами. Якщо говорити про висліди нашої акції — то ціла українська спільнота може бути ними вдоволена. Ми виконали вимоги українських дисидентів і довели до загальної відомості всі ті порушення Гельсінкської угоди, за які відповідають уряди СРСР і Польщі супроти українського народу. Публічна опінія світу нап'янувала ці винки.

Українська солідарна постава виявилася у співпраці СКВУ з усіми тими установами, які входили в склад української групи: Закордонне Представництво УГГ групи, Комітет Гельсінкських Гарантій України, Вашингтон, „Смолоскип“ — Балтимор, Комітет Оборони Національних і Людських Прав, Філадельфія, Українське Інформаційне Бюро в Детройті. Вся наша дія була заміню скріплена синхронізацією наших вимог із вимогами українських дисидентів на засланні. Наша дія була скріплена співпрацею з неукраїнськими групами, які боролися подібні засади і нап'янували СРСР за їхню політику повоєнення.

У дружній співдії ми виконали в Мадриді доручене нам українською спільнотою завдання. Це наш обов'язок. Усієї нашої громаді висловлюємо подяку за її підтримку в нашій праці, зокрема малочисельній, але патріотичній українській громаді в Еспанії.

Але успіхи нас зобов'язують. Наша праця не закінчена. Подбаймо про те, щоб і в офіційних постановках Мадридської конференції були відзеркалені наші вимоги.

Онтарійський Музей збагатився колекцією Яремків

Торонто, Канада. — Іван Яремко, колишній посол і генеральний прокуратор Онтаріо, та його дружина Марія подарували Королівському Музею в Онтаріо частину своєї високоартистичної колекції — понад тисячу предметів — скляних виробів ранньої канадської і американської діб.

Про цю подію повідомив директор Музею д-р

Джеймс Е. Круз, який, подякувавши подружжю Яремків за їхній шедрий дар, сказав: „Подарунок Яремків майже подвійно колекцію ранніх канадських скляних виробів... і спричинився до вивчення і збереження нашої спадщини“.

Музей планує влаштувати окрему виставку колекції Яремків влітку 1982 року.

В АНГЛІЇ є 530,000 державних урядників. З того коло 400,000 вишли на короткий протестакційний страйк. Цілою страйку — запровадити проти політики уряду стосовно пенсій для державних урядників. Державні урядники вимагають, щоб їх платні були зрівняні з платнями відповідних категорій працівників у приватному промислі. Власне тому вони зажадали 15 відсотків підвищення. Уряд Маргарити Тачер веде рішучу боротьбу з інфляцією й намагається перевести різні обмеження та скорочення витрат. У зв'язку з тим він протиставляється записком підписників взагалі. Теперішній страйк фактично повністю спаралізував державну машину, а також військовий арсенал, магазини тощо, де всі або значна частина працівників є цивільними. Значна частина промислових улаштувань, летищів і т.п. обслуговувано державними урядниками, після їхнього виходу на страйк всі ті установи припинили працю, або ведуть її в комплектно незадовільному розмірі.

У ЛМКЛЮБІ О. СОНЕВИЦЬКА

Нью Йорк, Н.Й. — Із Літературно — Мистецького Клубу інформують, що в п'ятницю, 13-го березня в год. 7-й вечора, тут, при 136 Друга авеню прочитає свої репортажі і спогади Ольга Соневицька на тему: „Дві рятівниці“, „Фрайманська республіка“ (табір у Баварії), „Дніпро до Канева і Києва“.

У музичній частині цього вечора, крім інших пісень, — пісні композиції Ігора Соневицького до слів Тараса Шевченка виконає оперна співачка Марта Кокольська-Мусійчук при фортепіановому супроводі композитора.

З недавньої історії

Міра вітає губернатора-президента

Цього 20-го січня, беручи участь разом зі своїм чоловіком Романом в інавгурації президента Роналда Регена, українська молода активістка, яка від дитинства належала до Українсько-Американського Республіканського Клубу у Філадельфії, до комітету „привітань“ визначних гостей міста, як також кандидатів на виборні пости, Міра Кизик, з дому Олександрівська, пригаладала собі пріємні хвилини, коли ще в дитинстві, 13 років тому, вона у Філадельфії вручала тоді ще губернаторові Каліфорнії Р. Регенові квіти і виголосила привіт разом з іншою молоденькою українкою Стефанією Гейко. На фото (зліва): тодішній губернатор Пенсильванії Реймонд Шейфер; Міра Олександрівська (тепер Кизик); Стефанія Гейко; Іван Олександрівський, довголітній головний радний УНСОУ; теперішній президент Роналд Реген; і тоді секретар Пенсильванії Персі Гамільтон. Тепер Міра Олександрівська-Кизик має намір працювати в адміністративній ділянці та в царині телекомунікацій. Вона закінчила університетські студії, здобувши спершу ступінь бакалавра у Фордгам університеті, а згодом — магістерський ступінь у Ньюйорському університеті.

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. Юрія Литвина

Контролера 371-го Відділу УНСОУ в Ньюарку, Н. Дж.

складаємо 25 00 доларів

на УКРАЇНСЬКІ СИРОТИ в Бразилії.

УПРАВА

Шановний Дружини висловлюємо щире співчуття.

Замість квітів на могилу Покійного

бл. п. м-ра Александра Нагорняка

в попередній листі перочено вплати,

за що перепрошуємо ВШ. Жертводавця:

Антонія Куропась \$10 00

Ольга Масник \$20 00

(Замість \$10 00, як було подано в попередній листі)

ПОДЯКА

3 Волі Всевишнього, дня 25-го вересня 1980 року

відійшов у Вічність

наш Найдорожчий МУЖ і БАТЬКО

бл. п.

ІНЖ. ЛЮБОМИР ІВАСИКІВ

Цією дорогою складаємо найщирішу подяку Родині, Претелям і Знайомим, що у важких хвилинах нашого горя, принесли нам багато щирої серця, тепла, співчуття та допомоги. Сердечно дякуємо всім, хто відвідував Покійного під час його неуги — як теж за участь в Панахиді і похороні. Спасибі за вислови співчуття особисто, телефонічно і листово та за пожертви на Служби Божі і на Український Освітньо-Культурний Центр у Філадельфії, Па.

Пожертви склали ВП. Пані і Панове:

на СЛУЖБИ БОЖІ:

Інж. Михайло і Марія Романці, Марія і м-р Олег Лисики, Анна і Роман Заброцькі, Оксана Горазецька, Міросла і Іванна Ліщинські, Дмитро Стулковський, Оксана Порито, Стефан і Зіна Луцишин, Василь Кемени, інж. Лисобей, родина Касінін, Ігор і Володимира Зайці, Борис і Ніла Павлюк, Лідія Бук, Ярослава Баранецька, Алла Головаш, Лідія Мельник, Джордж Полін, інж. Володимир і Віра Шембель, родина Дзівак, д-р Богдан і Оля Саси, Розалія Когут, Ярослав Когут, Юрій і Марія Літійські, м-р Марта Шиприкєвич, Товариство Українських Інженерів у Філадельфії, Па.

Сума 415 00 дол.

на УКРАЇНСЬКИЙ ОСВІТНО-КУЛЬТУРНИЙ ЦЕНТР

у ФІЛАДЕЛФІЇ, Па.

Д-р Лев і Ірина Кушнірі, інж. Олександр і Марта Турчині, Д-р Євген і Віра Пауці, інж. Лисобей, інж. Гедемінас Драгунас, Любомир Люба, Катерина і Віра Пак, д-р Володимир і Віра Кліші, Тарас і Ірина Ваньчицькі, Алла Головаш, інж. Юліан Головач, інж. Володимир і Олена Шиприкєвичі, д-р Дарія Хемик, інж. Лев і Леся Стадиченки, д-р Романа Навроцька, Плат, Дмитро Стулковський, д-р Богдан і Оля Саси, Ярослав Когут, Розалія Когут, Ірина Ільницька.

Сума 415 00 дол.

на УКРАЇНСЬКИЙ ОСЕРЕДОК КУЛЬТУРИ і ОСВІТИ

у ВІННІПЕГУ, Канада

Пані Надія Гаврачинська 20 00 дол.

Нехай Господь винагородить Вас сторицею.

ЛЕСЯ — дружина

РОМА — донька

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США

Діпнімося сумною вісткою з Членами Академії, Фондації та Українським Громадянством, що 2-го березня 1981 року, помер заслужений громадянин-лікар, член кореспондент Академії

бл. п. проф. д-р

МИХАЙЛО ДАНИЛ

Друкарня „СВОБОДИ“

приймає до складу і друку

КНИЖКИ • БРОШУРИ • ЛЕТЮЧКИ
ВЕСІЛЬНІ ЗАПРОШЕННЯ • КВІТКИ
ТОЩО

“S.V.O.B.O.D.A”

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807
N.Y. Line — (212) 227-4125

ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ висловлює щирі подяки всім тим особам, які вже прислали належність за різдвяні картки та заразом щедро відгукнулися пожертвою на Стипендійний Фонд УНСоюзу.

Талановиті українські студенти, яким потрібна фінансова допомога, напевно будуть вдячні за стипендії, що їх вони отримають цієї весни.

Просимо читачів, які ще не мали нагоди вирішити належність за одержані різдвяні картки, зробити це в найближчих днях, щоб можна було завершити збіркову акцію.

Заздегедь щиро Вам дякуємо.

З братським привітом,

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ

те, що діялося на цій жалюгідній імпрезі?...

Від згаданої імпрези минуло кілька місяців часу — отже, був час охолонути, якщо нерозумні рішення на Конгресі... зроблено запал — проте надії на якість поладнання справи, чи хоч би зближення у цьому напрямку, не видно. А це значить, що замість однієї, матимемо дві українські спільноти в Америці і, взагалі, в діаспорі.

Яка рада на таке нещастя?

Ми радили б усім політикам піти до церковної зали на сеанс роблення вареників. Там вони побачили б, що в продукції вареника рішальним є акт ліплення гнучкого тіста, яке замикає в собі картоплю, капусту, сир, мармеляду, чи м'ясо — і з цих двох елементів робить вареник.

Мілена Рудницька Невидимі Стигмати

Книжка у твердій темно-бронзовій обгорці із золотими буквами. 552 сторінки із фотографічною документацією. Ціна 15.00 доларів.

S.V.O.B.O.D.A

30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07303

Мешканці стеїту Нью Джерсі ю бов'язує 5% стейтвого податку

Політика і вареники

(Продовження зі стор. 2)

Головне в цій чинити: одне: щоб тісто було гнучке, еластичне. Якщо воно затверде, треба його рідше — мукою тугішим зробити. І точно за такою самою рецептою люди в світі — навіть такі, які ніколи не

чули про вареники — ліплять усі договори, консолідації і соборності. Як „тісто“, тут чи там, затвердне, зм'якшують його компромісом, чи скріплюють додатковими концесіями, і зкінці досягають згод.

Тільки українські люди — всевітні чемпіони вареників — не користуються цієї спасенної рецепти в побудові одним-однієї спільноти.

Головне в цій чинити: одне: щоб тісто було гнучке, еластичне. Якщо воно затверде, треба його рідше — мукою тугішим зробити. І точно за такою самою рецептою люди в світі — навіть такі, які ніколи не

Головне в цій чинити: одне: щоб тісто було гнучке, еластичне. Якщо воно затверде, треба його рідше — мукою тугішим зробити. І точно за такою самою рецептою люди в світі — навіть такі, які ніколи не

Головне в цій чинити: одне: щоб тісто було гнучке, еластичне. Якщо воно затверде, треба його рідше — мукою тугішим зробити. І точно за такою самою рецептою люди в світі — навіть такі, які ніколи не

Головне в цій чинити: одне: щоб тісто було гнучке, еластичне. Якщо воно затверде, треба його рідше — мукою тугішим зробити. І точно за такою самою рецептою люди в світі — навіть такі, які ніколи не

ЦІНИ ОГЛОШЕНЬ В ЩОДЕННИКУ „СВОБОДА“

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки \$3.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за приватні концерти, бізнесові оголошення, (заводи, фестивалі, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т.д.) 5.00
ОГЛОШЕННЯ НА 8 ШПАЛЬТ, без огляду на їх зміст по 5.00 доларів за кожний інч.

Якщо до оголошення включиться знімок — консультувати додатково:
Фоторепродукція на одну шпальту \$ 6.75
Фоторепродукція на дві шпальти 8.50
Фоторепродукція на три шпальти 10.00

ОГЛОШЕННЯ НА ЧЕРГОВЕ ЧИСЛО (2 ДНІ ПЕРЕД П'ЯТОЮ) ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ ДО 10-ОЇ ГОДИНИ ДНЯ.

ЦІНИ ОГЛОШЕНЬ В АНГЛОМОВНОМУ ТИЖНЕВИКУ (недільне видання) Ukrainian Weekly

1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за академії, посмертні згадки, розшуки, подяки \$ 5.00
1 ІНЧ ЧЕРЕЗ ОДНУ ШПАЛЬТУ за приватні концерти, бізнесові оголошення, (заводи, фестивалі, пікніки, бенкети, банки, продаж домів і т.д.) 7.00

Оголошення на чергове, недільне видання приймається до ПОНЕДІЛКА, ТІЛЬКИ ДО 12-ОЇ ГОДИНИ ДНЯ.

ПОВІДОМЛЯЄТЬСЯ всі організації, установи і поодинокі особи, які дозвільють за оголошення, що адміністрація буде змушена відкинути чергове оголошення, ДОКИ НЕ БУДУТЬ ВИВІРЯНІ ПОПЕРЕДНІ РАХУНКИ.
Рівночасно з оголошенням, проситься надіслати НАЛЕЖНУ СУМУ.

ТЕЛЕФОНІЧНО ОГЛОШЕННЯ ПРИЙМАЄТЬСЯ ТІЛЬКИ У НАГЛИХ ВИПАДКАХ.

A Ukrainian perspective on the news...

THE UKRAINIAN WEEKLY

Can you afford not to subscribe?

I would like to subscribe to The Ukrainian Weekly for _____ year(s). (Subscription rates: \$5 per year for UNA members. \$8 for non-members).
My name is _____
I belong to UNA Branch: _____
Address: _____
City: _____
State: _____
Zip code: _____

GIFT SUBSCRIPTION

In addition, I would like to give a friend one year's subscription to The Ukrainian Weekly at the discounted rate of \$4.
His/her name is: _____
Address: _____
City: _____
State: _____
Zip code: _____
I enclose a check for \$ _____

THE UKRAINIAN WEEKLY
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

Помер сотник УГА В. Тимцюрак

Відлітають сірим шнурком журавлі у вирій... Ця стрілецька пісня дуже добре підходить до долі кожного українського воїна, а зокрема слова її відносяться до нашого покійного побратима по зброї, сотника славної Лицарської Української Галицької Армії Володимира Тимцюрака, який помер в Чикаго 11-го листопада 1980 на 91-му році життя.

Народився Володимир 18-го травня 1889 року в родині священика о. Івана Тимцюрака і Юлії з Сичинських в селі Пайло, повіт Калущ. До гімназії ходив у Стрий-Львові. В червні 1907 року здав матуру в Українській академічній гімназії у Львові, а правничі студії закінчив 1911 року в університеті у Львові. В 1912 році студіював засади банківості в Експортній Академії у Відні, вивчаючи рівночасно англійську і російську мови. У часі студій у Відні стає дуже активним членом Товариства „Січ“.

Під час Першої світової війни як старшина (четар) 25-го піхотного чернівецького полку брав участь у боях на російському фронті, а в липні 1914-го року був ранений в околицях Старого Самбора в Карпатах. По вибуху відходив зі своїм полком на італійський фронт. Звідти наказом воєнного міністерства переходить на працю як знавець російської мови.

В квітні 1915 року як перекладач і старшина зв'язку був призначений до новоствореної армії під командування генерала Мекензена і в штабі 119-ї пруської дивізії брав участь у славній обороні під Горлицями, а згодом під Перемислом, Ярославом і Любліном. Його відзначено високими бойовими відзнаками і підвищено до рангу поручника.

На весні 1918 року був приданий до штабу 25-го австрійського корпусу (командант ген. Гофман), до якого належав Леґіон УСС. У цьому штабі після відходу референта для справ Леґіону УСС сотника Мих. Галушинського сотник Тимцюрак перебрав його обов'язки, був в ньому також зв'язковим старшиною між українським цивільним населенням і військовою владою.

Після розпаду австро-угорської монархії у жовтні 1918 року, в часі існування Галицької державності, спочатку працював у команді Тернопілля, а згодом — у Державному Секретаріаті Військових Справ у Станиславові начальником так званого Загального Відділу. Розпорядком ДС Військових Справ з 1-го січня 1919 року був піднесений до ступеня сотника. По відступі УГА за Збруч (у липні 1919 р.) був ад'ютантом диктатора Е. Петрушевича в Кам'янці. Вкінці був членом військової Місії Уряду УНР до польського уряду. Після закінчення своєї військової Місії повернувся по Галичину, і завдяки до-

Св. п. В. Тимцюрак

кументам польського військового міністерства, що сотник Тимцюрак є дипломатичним представником, не зазнав переслідування польської окупаційної влади.

Завдяки заходам д-ра Ст. Федика, з яким був повсюточним, одержав працю в Галицькому Крайовому банку спочатку у Львові, а згодом у Станиславові. В цьому банку працював заступником директора від 1920 до 1930 року, а в червні 1930 року його перенесено на працю того ж банку у Люблін.

Із вибухом Другої світової війни був головою Українського Допомогового Комітету у Любліні, де розвинув жваву і широкую діяльність у допомозі українським втікачам з-під советської окупації. У часі скитальщини мешкав у Кракові, Відні і Граці, де працював у різних економічних австрійських фірмах. Був також головою Української Допомогової Організації у британській окупаційній зоні в Австрії.

У 1949 році прибув із родиною до ЗСА і замешкав у Чикаго. Тут відразу включився до політичної і економічної праці в місцевих установах. Став одним із засновників кооперативу „Самопоміч“ і вакаційної дитячої оселі в Равінд Лейку; чотири роки був головою „Самопоміч“ і 5 років головою ветеранської організації „ОБВУА“, відділ в Чикаго.

Св. п. сотник Володимир Тимцюрак осиротів дружину Олену, з якою одружився у 1921-му році в Станиславові та гармонійно прожив 59 років, виховавши дітей, сина Богдана і дочку Дарію.

Добра і світла пам'ять про нашого вірного друга і побратима по зброї св. п. Володимира поміж його товаришами залишиться надовго.

Дмитро Микитюк

БАТЬКИ! За'явіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою і найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучість в нашій громаді у вічному світі нового світового гелена!

Шукаєте за другим прибутком?

Станьте ОРГАНІЗАТОРОМ УНСоюзу

НА ПОВНИЙ ЧАС, АБО НА КІЛЬКА ГОДИН.

Можете починати свою кар'єру, організуючи спершу свою родину і приятелів.

За інформаціями пишіть до:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
30 Montgomery St. • Jersey City, N.J. 07302
Atten: Organizing Dept.

або телефонуйте: (201) 451-2200 (Collect)
або (212) 227-5250

PYSANKY

All preparations in making lovely, traditional PYSANKY such as dyes in 15 different shades, 5 different styles including electric, beeswax, design sheets, cards, booklets in color sold separately and in KITS at HANUSEY'S.

Also available ready made pysanky, real & wooden hand carved. Easter cards in different languages. Scarfs for the Easter food baskets, etc.

Write for OUR SPECIAL PYSANKY ORDER FORM, for information and price list, along with our NEW SPECIAL GIFT LIST.

Write to:

HANUSEY MUSIC & GIFTS
244 W. Girard Avenue
Philadelphia, Pa. 19123
Phone: (215) 627-3093

ВІДПІШІТЬСЯ ВІД НАС

СТЕФАН КРАФТ, член УНС Відд. 292 св. Івана Христителя в Детройті, помер 20 грудня 1980 р. на 90-му р. життя. Нар. в Україні; членом УНС став у 1937 р. Залишив у смутку сина Едварда, 5 років, 9 правнука. Похорон відбувся 23-го грудня 1980 р. на цвинтарі Голд Сепалчер у Састфілді, Міч.

Вічна йому Пам'ять!
Стелла Федик, секр.

ДЖОН МАТИНЧАК, член УНС Відд. 311 св. Володимира в Джессіс, помер 31 жовтня 1980 р. на 67-му р. життя. Нар. 1912 р. в Мейфілді, Па.; членом УНС став у 1935 р. Залишив у смутку дружину Еву. Похорон відбувся 3 листопада 1980 р. на цвинтарі св. Івана у Мейфілді.

Вічна йому Пам'ять!
Катерина Ледірко, секр.

АННА БЕЛОС, членка УНС Відд. 336 Т-ва Соїл в Клівленді, Огайо, померла 10-го грудня 1980 р. на 86-му р. життя. Нар. 1894 р. в Струхві, пов. Тереконга, рос. Тернопіль; членкою УНС стала у 1927 р. Залишила у смутку доньку Марію, двох внуків, 4 правнука та сестру Стефанію. Похорон відбувся 12 грудня 1980 р. на цвинтарі Вест Парк, Клівленд, Огайо.

Вічна їй Пам'ять!
Володимир Стригун, секр.

СВА СІЧЕВСЬКА, членка УНС Відд. 301 ім. Дмитра Вітовського в Чикаго, Іл., померла 27 листопада 1980 р. на 87-му р. життя. Нар. 1893 р. в Мукані, Україна; членкою УНС стала 1919 р. Залишила у смутку дочку Анну і сина Вілліама. Похорон відбувся 1-го грудня 1980 р. на цвинтарі Елмвуд Парк, Рівер Гров, Іл.

Вічна їй Пам'ять!
Петро Врублівський, секр.

МИХАЙЛИНА КУЦЬ, членка УНС Відд. 45 Т-ва Любова у Філадельфії, Па., померла 16 грудня 1980 р. на 90-му р. життя. Нар. 1890 р. в Дрогобичі; членкою УНС стала у 1951 р. Залишила у смутку чотирьох дітей: Оксану, Мирославу, Ярослава і Олександра. Похорон відбувся на цвинтарі Фаск Чейс, Па.

Вічна їй Пам'ять!
М. Пришляк, секр.

РОЗШУКИ

РОЗШУКИ
Своєю сусідкою з Тростянця, пов. Доброміль, пов. Львів.
СПЛАВУ ДРИМАЛІК-ШЕВЧИК
Прощу писати на таку адресу
СТЕФАН СІНГУРА
60 Whitman Street
Carteret, N.J. 07008
(201) 541-5497

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКР. ПОГРЕБНИК

Займається Похороном
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

SINKOWSKY

FUNERAL SERVICE

5555 East Tremont Avenue
BRONX, N.Y. 10465
Tel.: 863-2475

181 Avenue "A"
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: 674-3630

Директор ПОСИФ
СЕНКОВСЬКИЙ

Завідус влаштування похоронів в каплиці, подорожних в кожний район міста. Похорони по мінімальних цінах.

Richard H. Burnadz
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК

McNERNEY BURNADZ
FUNERAL HOME

371 Lakeview Avenue
CLIFTON, N.J.
Phone (201) 772-1880

R. H. Burnadz —
J. J. McNeerney
Funeral Directors
Chapels available through
out the Metropolitan Area.

STI
scope travel inc
Tel. (201) 371-4004 845 Sanford Avenue,
Newark, New Jersey 07106 Cable: Scopetrav Newark
УКРАЇНСЬКЕ БЮРО ПОДОРОЖЕЙ
пані МАРІЙКИ ГЕЛЬБІГ

організує прогульку української молоді

„У МАНДРИ — У МАНДРИ“

\$1,699.00

від 23-го червня — 19-го липня 1981 р. — 27 днів

під проводом Романа Петика і Катрі Оранської-Петик

Гайдельберг, Мюнхен, Зальцбург, Відень, Венеція, Рим, Флоренція, Мілан, Женева, Париж і Брюссель.

Кошт включає: перелет, дво-особові кімнати з лазничками, сніданки/вечері, екскурсії в кожний міст, крім Мілан і Брюссель, цілоденна прогулька в гори (із Зальцбургу), цілоденна прогулька до Неаполя (Помпеї) і Соренто з Риму.
ВІК УЧАСНИКІВ ОБМЕЖЕНИЙ: від 18 до 35 РОКІВ

Прощу зголошуватись якнайскоріше — місця обмежені.

Granite

Телеф. (201) 372-0468

ROSE-HILL MONUMENTS

184 UNION AVENUE IRVINGTON, N.J. 07111
S. ZELANSKY — ПИЛИП ЧУИ

ПЕРШЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО НАДГРОБНИКІВ. СТАВЛЯЄМО ПАМ'ЯТНИКИ НА ВСІХ ЦВИНТАРЯХ І НА СВ. АНДРІЯ В С. БАНД БРУКУ, НЮ ДЖЕРЗІ І СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ, НЮ ЙОРК.

Marble

Bronze